Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1894 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 2 iunie 1955

In numărul de azi

Poporul îşi gospodăreşte avutul

MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ a aprobat Bugetul de Stat al R.P.R. pe anul 1955. Raportul ministrului de finanţe, ca şi discuţiile, au subliniat că la fel ca bugetele anterioare, noul Buget al ţării constituie o expresie a realizărilor poporului muncitor şi un instrument al său pentru noi victorii pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

Intr-adevăr, în executarea cu succes a Bugetului de Stat pe anul 1954 se oglindesc înfăptuiri însemnate obţinute în întreaga economie naţională. In 1954 producţia globală în industria socialistă a crescut cu 6,6% faţă de 1953 şi a depăşit cu 93% nivelul producţiei din anul 1950. Rezultatele pozitive obţinute în domeniul sporirii producţiei agricole, potrivit hotărîrii Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, au contribuit la îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei cu produse agro-alimentare şi a industriei producătoare de bunuri de consum cu materii prime. Toate acestea au adus o contribuţie esenţială la crearea condiţiilor pentru desfiinţarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii şi trecerea la comerţul desfăşurat. Ulterior ele au permis recenta reducere de preţuri cu amănuntul la unele mărfuri industriale şi alimentare.

Expunerea rezultatelor provizorii ale executării Bugetului pe 1954 şi a rezultatelor definitive ale executării Bugetului pe 1953, premize ale înfăptuirii în bune condiţiuni a Bugetului pe anul în curs, a arătat creşterea continuă a bugetelor ţării. Sporirea veniturilor şi cheltuielilor şi totodată asigurarea permanentă a depăşirii veniturilor faţă de cheltuieli exprimă consolidarea continuă a economiei naţionale, izvorul solidităţii finanţelor statului democrat-popular.

O trăsătură comună a bugetelor Republicii noastre populare, ca şi ale tuturor ţărilor din lagărul păcii şi socialismului, o constituie faptul că în timp ce în ţările imperialiste bugetele îşi trag seva din impozitele şi taxele înrobitoare aruncate pe umerii oamenilor muncii, la noi cea mai mare parte a veniturilor sînt obţinute din acumulările întreprinderilor sectorului socialist al economiei naţionale, care se întăreşte pe zi ce trece.

La fel de mult atrage atenţia opoziţia dintre folosirea resurselor bugetare în ţările lagărului democratic şi în ţările înrobite dolarului. In timp ce guvernele aflate în slujba trusturilor alocă cele mai importante sume în vederea pregătirilor de război, înrobirii altor popoare şi năimirii provocatorilor şi spionilor fugiţi din ţările democrate, noi, — oamenii muncii din ţările păcii — ne clădim casa noastră cea nouă, o înzestrăm şi o împodobim, cumpărăm cărţi şi după muncă mergem la odihnă. Faptul că la noi cea mai mare parte a mijloacelor băneşti este în mod consecvent folosită pentru dezvoltarea economiei naţionale şi lărgirea acţiunilor social-culturale, caracterizează bugetul nostru ca un instrument al construcţiei paşnice şi făuririi bunăstării poporului muncitor.

Bugetul de Stat pe anul 1955, aşa cum s-a arătat, are ca sursă principală a veniturilor — 54,3% — acumulările provenite de la întreprinderile şi organizaţiile economice socialiste. Pentru ca veniturile bugetului să fie realizate în întregime, este necesar ca în fiecare întreprindere să se dea cea mai mare atenţie sarcinilor privind îndeplinirea în întregime a planului la toate sortimentele.

Pe baza veniturilor, Bugetul de Stat al R.P.R. prevede felul cum vor fi folosite mijloacele financiare.

Cea mai mare parte a acestor mijloace, adică 56,6%, este destinată pentru finanţarea economiei naţionale.

Partidul şi guvernul consideră că dezvoltarea continuă a industriei grele constituie temelia temeliilor dezvoltării tuturor ramurilor economiei naţionale şi izvorul bunăstării poporului muncitor.

Ca urmare, în acest an noi mari lucrări vor îmbogăţi harta patriei. Vor fi mărite capacităţile de producţie în ramurile construcţiilor de maşini, siderurgiei şi metalelor neferoase, se vor construi şi pune în funcţiune noi instalaţii, rafinării şi conducte în industria petroliferă, vor fi întreprinse noi deschideri de mine şi se va asigura sporirea capacităţilor de producţie la minele existente în industria cărbunelui, se vor construi şi da în exploatare noi hidrocentrale şi termocentrale, se va continua înzestrarea tehnică a industriei lemnului şi hîrtiei.

De asemenea în vederea sporirii producţiei bunurilor de larg consum, în industria uşoară, alimentară şi locală, vor fi investite mijloace financiare cu 15,3% mai mari ca în 1954.

Alături de lucrările de investiţii, o parte însemnată a fondurilor destinate industriei au ca scop acoperirea necesităţilor sporite de mijloace circulante ale întreprinderilor, ca urmare a creşterii producţiei în anul 1955. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii — vîrstnici ca şi tineri — au îndatorirea de a lupta pentru folosirea gospodărească a acestor sume.

In vederea îndeplinirii programului de dezvoltare rapidă a agriculturii, în deosebi pentru mărirea producţiei agricole în acest an la 10.000.000 tone porumb şi grîu şi dezvoltarea creşterii animalelor, Bugetul de Stat pe anul 1955 prevede o creştere a mijloacelor financiare.

Fondurile însemnate alocate S.M.T.-urilor, care permit consolidarea şi complectarea înzestrării lor cu maşini şi tractoare, se cere să fie folosite gospodăreşte, prin utilizarea efectivă şi complectă a maşinilor şi tractoarelor, efectuarea la timp şi cu economii a reparaţiilor, controlarea de către fiecare S.M.T. a îndeplinirii sarcinilor de reducere a preţului de cost.

Sprijinind întărirea gospodăriilor colective şi întovărăşirilor şi crearea de noi gospodării colective, întovărăşiri şi a altor forme simple de asociere pe baza liberului consimţămînt, statul acordă sprijin puternic tuturor formelor de asociere a ţăranilor muncitori, în vederea contractărilor şi folosirii în comun a maşinilor agricole ale statului.

Banca Agricolă, înfiinţată în acest an, va fi în măsură să finanţeze şi să crediteze în mai bune condiţii atît sectorul socialist cît şi sectorul individual din agricultură.

Creşterea cheltuielilor pentru cultură, sănătate, asistenţă şi asigurări sociale, prevăzută în Buget, exprimă grija permanentă a partidului şi guvernului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Fondurile mai mari cu 8,9% decît în 1954, asigură lărgirea reţelei de unităţi sanitare şi îmbunătăţirea calitativă a deservirii medicale a oamenilor muncii. Cu un procent foarte ridicat, 19,9%, au sporit alocaţiile destinate asigurărilor sociale de stat. Aceasta va permite alături de alte măsuri social-culturale, amenajarea în condiţiuni superioare a staţiunilor de odihnă, trimiterea în concedii şi la tratamente balneo-climaterice a unui număr mare de oameni ai muncii.

Republica Populară Romînă luptă pentru apărarea păcii şi întărirea securităţii internaţionale. Ne clădim cu gînd de pace casa noastră cea nouă. Cu atît mai mult ne îngrijim s-o ferim de tîlhari, de incendiatori. Acţiunile imperialiştilor care reînarmează pe fasciştii germani nu pot rămîne fără ecou în activitatea oamenilor muncii din ţara noastră, gata alături de statele aliate cu noi, să-şi apere cuceririle. In aceeaşi sesiune în care Marea Adunare Naţională a ratificat Tratatul de la Varşovia, a fost adoptat şi Bugetul de Stat pe anul 1955. El prevede fondurile necesare pentru întărirea continuă a capacităţii de apărare a patriei.

Sporind alocaţiile în toate domeniile vieţii economice şi social-culturale, Bugetul de stat conţine totuşi un capitol la care cheltuielile sînt reduse faţă de anul trecut. Pe drept cuvînt, statul nostru democrat-popular luptă pentru perfecţionarea şi ieftinirea necontenită a aparatului de stat, în vederea scăderii continue a cheltuielilor administrative. Luptînd împotriva birocratismului, pentru lichidarea situaţiei în care mulţi specialişti, ca şi mulţi tineri capabili de o muncă productivă, sînt ocupaţi cu lucrări de birou în dauna activităţilor de bază, contribuim la crearea de noi resurse pentru dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea bunăstării oamenilor muncii.

Indatorirea fiecărui tînăr muncitor şi tehnician, ţăran muncitor, colectivist, este de a contribui prin munca sa la traducerea în viaţă a tuturor prevederilor Bugetului de Stat, întemeiat pe planul de stat, şi avînd ca scop asigurarea mijloacelor băneşti pentru îndeplinirea acestuia. Mărirea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost — aceste sarcini de bază rămîn în centrul atenţiei fiecărui om al muncii, dornic să ajute la sporirea mijloacelor financiare necesare dezvoltării economiei, întăririi patriei şi ridicării nivelului de trai, hotărît să lupte pentru triumful cincinalului.

De pe întinsul patriei

La secţia avicolă a gospodăriei agricole de stat Uzunu, din regiunea Bucureşti, se dă o mare importanţă creşterii puilor. Pentru creşterea şi dezvoltarea în condiţiuni bune, puii sînt hrăniţi cu un amestec umed preparat din diverse cereale, iar în timpul nopţii sînt adăpostiţi în coteţe mobile. Cînd puii ajung la greutatea de 0,600 kg. sînt repartizaţi la diferite unităţi avicole pentru producţia de ouă sau carne.

In fotografie: crescătoarea fruntaşă Petra Roşcanu, care îngrijeşte cu multă sîrguinţă de cei 3500 de pui pe care îi are în primire.

Intrecerea agronomilor

TG. MUREŞ (De la corespondentul nostru). — Inginerii şi tehnicienii agronomi din raionul Tg. Mureş au pornit în această primăvară întrecerea pentru titlul de „cel mai bun agronom din raion"; ca obiectiv principal ei şi-au pus efectuarea a cît mai multe demonstraţii practice în gospodăriile agricole colective, în întovărăşirile agricole cît şi la ţăranii muncitori cu gospodărie individuală. În această privinţă ei au desfăşurat o muncă rodnică, arătînd printre altele în faţa ţăranilor muncitori importanţa şi avantajele metodei de însămînţare a porumbului, cartofilor şi florii-soarelui în cuiburi aşezate în pătrat.

În urma analizei făcute s-a putut vedea că în întrecerea pentru titlul de „cel mai bun agronom" pe primul loc se află inginerul agronom Man Gheorghe de la punctul agricol din Band, în al cărui sector s-au însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat 972 hectare cu floarea-soarelui, porumb şi cartofi. Pe locul doi se situează inginerul agronom Fulop Alexandru de la punctul agricol din Crăciuneşti — iar pe locul trei tehniciana Mathe Magdalena de la punctul agricol din Păsăreni.

Demonstraţii practice s-au mai făcut în gospodăriile agricole colective din Sîntana de Mureş, Curteni şi Cuieşd, în întovărăşirile din Ţiptelnic, Berghia şi Roteni precum şi în comunele Corneşti, Oaia şi Voiniceni.

Ziua internaţională a copilului

Adunarea festivă organizată de Comitetul naţional pentru apărarea copilului

Miercuri după amiază, în sala Teatrului C.C.S. a avut loc adunarea festivă organizată de Comitetul naţional pentru apărarea copilului cu prilejul sărbătoririi Zilei internaţionale a copilului.

La adunare au luat parte membri ai Comitetului naţional pentru apărarea copilului, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, oameni ai artei şi culturii, numeroase femei muncitoare, gospodine, pionieri.

Au participat deasemenea, delegaţiile de femei din R. P. Bulgaria şi Franţa, care ne vizitează ţara la invitaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

In prezidiul adunării au luat loc: Acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R., Stela Enescu, preşedinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., Liuba Chişinevschi, Ghizela Vass, Tatiana Bulan, Virgil Trofin, Vasile Căpăroiu, dr. Natalia Scurtu, dr. Corneliu Constantinescu şi alţii.

La masa prezidiului au luat loc de asemenea prof. Ikuo Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, laureat al Premiului internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", Ryu Oyama, membră în conducerea Federaţiei Femeilor Japoneze, Marie Gaubert, membră în consiliul Uniunii Femeilor Franceze şi Dona Vladimirova Bogatinova, membră în Comitetul Femeilor Democrate din R. P. Bulgaria.

Cuvîntul de deschidere a adunării a fost rostit de acad. prof. Traian Săvulescu, preşedintele Comitetului naţional pentru apărarea copilului.

Despre însemnătatea zilei de 1 iunie „Ziua internaţională a copilului", a vorbit dr. Elena Vîlcoci, secretară a Comitetului naţional pentru apărarea copilului.

Vorbitoarea a arătat că sărbătorirea zilei de 1 iunie se desfăşoară anul acesta sub semnul intensificării luptei popoarelor pentru apărarea păcii şi vieţii copiilor, sub semnul întăririi lagărului păcii, democraţiei şi socialismului.

În Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară — a spus în continuare vorbitoarea — problema grijii pentru copii a fost ridicată la o înălţime pe care ea nu s-a aflat niciodată în lume. Legi anume prevăd tot ce este necesar pentru a asigura copiilor dezvoltarea armonioasă, o viaţă plină de lumină.

În ţara noastră — a spus vorbitoarea — în anii puterii populare ocrotirea mamei şi copilului a devenit o importantă problemă de stat. La oraşe şi sate au fost înfiinţate sute de unităţi noi de asistenţă medicală, case de naştere şi maternităţi, secţii de noi născuţi, de prematuri, case ale copilului, policlinici de copii şi dispensare, creşe şi cămine permanente şi sezoniere, preventorii, sanatorii, colonii şi tabere care asigură asistenţa medicală şi educaţia copiilor.

Pentru copiii noştri, pentru tineretul patriei noastre, avem datoria să muncim cu toţii, să facem în aşa fel încît viaţa lor să fie din zi în zi mai bună, mai îmbelşugată. Ziua de 1 iunie şi întîmpinarea Congresului mondial al mamelor să fie pentru fiecare părinte un prilej de a-şi întări aportul său în munca pentru a asigura copiilor noştri o viaţă plină de bucurii, un viitor însorit.

Poporul romîn, femeile, mamele, au primit cu însufleţire încheierea Tratatului de la Varşovia, ratificat recent de Marea Adunare Naţională, tratat care exprimă năzuinţele cele mai arzătoare ale poporului nostru, ale cărui eforturi sînt îndreptate spre construirea vieţii noi, socialiste.

A vorbit apoi muncitoarea Gheorghiţa Mihnea, de la Filatura Romînească de Bumbac, care a arătat că femeile muncitoare din ţara noastră au întîmpinat Ziua internaţională a copilului cu noi realizări în producţie.

Luînd cuvîntul ţăranca muncitoare Ana Doicescu, membră a gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comuna Gorneni, regiunea Bucureşti, a subliniat realizările înfăptuite pentru copii în comuna sa.

Un detaşament de pionieri a adus apoi adunării un salut din partea copiilor din Capitală.

Luînd cuvîntul Ryu Oyama, membră în conducerea Federaţiei Femeilor Japoneze, Marie Gaubert, membră în Consiliul Uniunii Femeilor Franceze şi Dona Vladimirova Bogatinova, membră în Comitetul Femeilor Democrate din R. P. Bulgaria, au adus adunării un salut călduros din partea femeilor din ţările lor.

Cu multă însufleţire participanţii la adunare au hotărît trimiterea unui mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Participanţii la adunare au adoptat de asemenea textul unui mesaj adresat Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor.

În încheierea adunării a avut loc un program artistic.

★

Adunări festive consacrate Zilei internaţionale a copilului au mai avut loc la Iaşi, Tg. Jiu, Tr. Severin, Caracal, în regiunea Craiova, în oraşele Cluj, Arad şi în alte oraşe din ţară.

(Agerpres)

Muncă rodnică pe ogoare

La gospodăria agricolă de stat Carei din regiunea Baia Mare, muncile de întreţinere a culturilor sînt în toi. Pînă acum muncitorii gospodăriei, tineri şi vîrstnici, au plivit de buruieni 428 hectare păioase şi au prăşit 96 hectare cu sfeclă furajeră şi alte culturi. Pe 424 hectare cu semănături de toamnă ei au aplicat îngrăşăminte suplimentare.

Paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor păioase şi a culturilor prăşitoare, muncitorii gospodăriei efectuează muncile la zi în grădina de legume precum şi în vie şi livadă. Pe cele 120 hectare de vie şi în livadă s-a terminat omizitul şi stropitul. Cu multă pricepere au muncit aici tovarăşii Deak Alexandru, Csiszar Francisc şi Varga Carol. În sectorul legumicol au fost deacum plantate toate răsadurile de culturi timpurii. Culturile care au fost repicate în cele 125.000 ghivece nutritive au crescut mari şi viguroase. Ele promit o cultură mult sporită. Brigadierul Orosz Vasile şi şeful de echipă Verdeş Ioan sînt cei mai harnici legumicultori de la gospodăria agricolă de stat Carei. Ei se mîndresc că prin munca lor neobosită participă la sporirea producţiei de legume şi zarzavaturi.

În prezent muncitorii de la G.A.S. Carei se pregătesc intens pentru campania de recoltare a păioaselor.

Corespondent
FODOR ALEXANDRU

Însemnări

Primăvara în cetatea de la Alba-Iulia

In Alba-Iulia venise tocmai primăvara. Primăvara anului 1955. Înmuguriseră pomii şi dăduse verde şi proaspăt, colţul ierbii. La serata literară nişte tineri discutau mai aprins decît e obiceiul despre Maiakovski, la cinematograf era coadă, iar la cofetăria din centru, femei voinice, cu nenumărate fuste creţe, venite la tîrg de prin toate satele din împrejurimi, tăifăsuiau, mîncînd liniştite prăjituri proaspete.

Venise primăvara şi sus, în cetate, chiar dacă a nins cu fulgi mari la jumătatea lui april şi dacă a şiroit cîteva zile, prin jghiaburile de piatră, o ploaie rece şi pătrunzătoare cu pretenţii de noiembrie. Oamenii au ştiut după anume semne că a venit primăvara; nu o primăvară oarecare, ci chiar aceasta, a anului 1955.

Oamenii din Alba s-au obişnuit cu cetatea lor. Zecile şi sutele de ani au trecut peste ea parcă fără să clintească nimic, fără s-o schimbe. Cetatea e aceeaşi, pentru că oamenii vor s-o păstreze astfel, pentru că nu s-au plictisit s-o viziteze iar şi iar, pentru că, dacă a căzut fie şi o singură cărămidă, o vor pune la loc, exact la fel. Aşa vor oamenii. Dar primăvara aceasta era mai tare decît obişnuinţa oamenilor. Şi, drept rezultat al victoriei ei, cetatea a întinerit deodată, consimţind să dea mîna cu actualitatea.

În clădirile vechi şi trainice unde castelanii ţineau consilii secrete, locuiesc oameni ai muncii. În clădirea unei mănăstiri medievale învaţă un stol de fete — elevele unei şcoli medii de 10 ani. Curioasă îmbinare a trecutului cu prezentul! Respectăm istoria, dar pămîntul e-al nostru, ne trebuie şi nu-l putem risipi. În şanţurile largi care înconjoară cetatea şi care-ţi aduc de departe, imaginea unor oşti în zale şi sunet de goarnă, stau aliniate în modul cel mai paşnic cu putinţă, straturi de legume — cartofi, varză, morcovi...

În sălile tăcute ale muzeului regional din cetate se îndeseşte ecoul paşilor. În registrul aşezat la uşă au semnat muncitori şi elevi, săteni şi gospodine. În faţa mărturiilor trecutului, expuse în dulapuri de sticlă, oamenii prezentului — şi mai cu seamă ai viitorului, învaţă. Cine-i fetişcana aceea cu ochi albaştri, care cunoaşte atît de bine fiecare colţ al cetăţii şi care ţine însoţitoarei ei o lecţie vie de istorie? O profesoară? O studentă? Nu. E muncitoare la fabrica de încălţăminte din oraş. Vorbeşte despre regele Ştefan şi împărăteasa Maria Tereza, despre luptele lui Mihai Viteazul pentru cucerirea cetăţii şi despre săpăturile arheologice din împrejurimile oraşului, fără să se încurce. În spatele ei păşeşte de cîtva timp un student. Îi soarbe cuvintele atît de atent că poate nici n-a avut timp să observe cum arată acest ghid improvizat.

Au trebuit ani ca muncitorii să poată studia în amănunt, istoria, a trebuit sînge — dar cu rezultatul ne putem mîndri. Ne putem mîndri şi cu nuanţa de încredere din vocea aceleeaşi muncitoare, cînd povesteşte despre un proiect al viitorului: oraşul se va muta în întregime aici sus, în cetate.

Cinci copii veseli se hîrjonesc pe-o costişă, trăgînd după ei o roabă. La gît au cîte o cravată de mătase roşie: dau semn cetăţii că ei sînt stăpînii de mîine — pionierii. În roabă sînt bucăţi de fier vechi, adunate din cetate, — răsucite, rupte, ruginite. Potcoave, cuie, tablă, cutii — ce nu se poate găsi oare? Adică: noi, stăpînii, muncim de mici. Aşa vrem noi, ştim că-i nevoie. Iar fierul nu se poate pierde, mai ales că tot la făurirea istoriei va trebui.

De sus, de pe poarta principală a cetăţii, unde-i clădită din zid gros celula rece şi întunecată unde a zăcut Horia, ai la picioare întreaga Alba-Iulia, satele dimprejur, pitite între dealuri, panglica lată a Mureşului făuritor de cîntece şi visuri, cîmpia. Am văzut, privind această întindere de pe cele mai înalte pietre ale porţii, o fată cu părul fluturînd în vînt şi-un băieţandru cu genunchii zdreliţi. După privirea lor şi după felul cum şi-au rezemat mîna de piatra rece a celulei am ştiut încă odată şi am simţit că ştiu şi ei: a venit primăvara, primăvara adevărată, în cetatea de la Alba-Iulia.

ILEANA RACOVIŢA

NE PLACE NOUL

Ai sosit în zori pe platoul de la Plaiu-Lung.

Undeva soarele s-a ridicat mai sus de orizont. De aici încă nu se vede. Un cuc s-a deşteptat şi cîntă. La marginea pădurii, pe platou, sînt dormitoarele. Muncitorii s-au trezit. Îi vezi spălîndu-se la jghiabul cu apă. Pe jghiab curge cu mare viteză o apă limpede, rece. Uneltele au fost puse pe umeri şi... sus la parchet. În curînd fierăstraiele electrice încep să „cînte", şi bufnesc înfundat arborii doborîţi. Muncitorii sînt în plină luptă pentru aprovizionarea industriei cu material lemnos, a populaţiei cu lemne de foc. Ei muncesc cu mijloace mecanizate care îi ajută să-şi îndeplinească mai repede şi mai uşor sarcinile.

In răstimpuri de linişte se aud păsărele. Despre ce vorbesc? Uite, una şi-a luat zborul. Ce mică se vede de aici din fundul văii. Mai uite încă una, ceva mai mare. Stai... zboară prea repede. Nu este pasăre, ci un buştean. Zboară pe cablul funicularului. Jos, buşteanul de peste o tonă este luat în primire de cîţiva flăcăi şi săltat pe o platformă. Spre seară locomotiva asudă din greu. Are un şir lung de vagoane

În acest timp, muncitorii coboară încet spre platou. In cantină plutesc aburii unei mîncări gustoase. Frunzele fagilor capătă culori închise. O geană de foc cuprinde un pisc, apoi dispare. Un abur uşor ca o pînză pluteşte pe firul văii. Un motor porneşte, un întrerupător face contact; se aprind luminile. E seară. Iată, aşa este aici: simplu şi frumos, nu?

★

— Ba nu e deloc simplu! De frumos nu zic ba, dar de simplu... Aici se dă o luptă. Ai să vezi.

Apoi Alexandru Moş, directorul I.F.E.T.-ului Stîlpeni, zîmbeşte şi îl ia de braţ pe tînărul inginer venit la practică.

La Plaiu-Lung cîteva canale cu apă coboară din vîrful muntelui. Pe ele plutesc cu viteză bucăţi scurte de lemn. La capătul canalului cad făcînd zgomot mare. Nu stă nimeni acolo. Nici n-are pentru ce. Lemnul cade singur în grămadă. Dar să se ştie, pe acest canal vin numai lemne de foc — atît! Mai sus de Plai, la Valea Duvalmului, lemnele coboară cu funicularul. In căruciorul lui se prind buşteni mari. De data asta, da,... lemnul poate fi folosit la orice: la mobilă, în construcţii, la fabricarea hîrtiei. La început, cînd te uiţi la funicular te minunezi cum de poate transporta atîta încărcătură. De sus, de undeva, după o colină, coboară un cablu metalic Din loc în loc el este susţinut în aer de nişte punţi (tot de cablu) legate de vîrfurile arborilor înalţi. Cum s-ar zice, ai întins sîrma, ai legat-o de copaci şi gata funicularul. Atunci e simplu? Nu. Jos la rampă procesul tehnologic spune aşa: desfaci lemnul de la funicular, îl voltezi, tragi căruciorul pe planul înclinat, iar apoi rostogoleşti buştenii în vagon.

Muncitorii erau obişnuiţi să lucreze altfel. Cu atelaje lemnele erau tîrîte pînă la rampă. Apoi cu mare greutate erau împinse pe un plan lung, direct în vagon. Acum cu cărucioarele, cu motorul ăsta electric, cu cablurile, treaba e mult mai uşoară. Dar, ce e drept, cere pricepere. Unii s-au obişnuit. Alţii încă nu.

Moise Vulpoi nu este un muncitor oarecare ci dimpotrivă, unul care ştie multe în ale ţapinăritului. Doar e o jumătate de viaţă de om de cînd poartă ţapina pe umăr. Aici, la Duvalmu, e şef de echipă; manipulează şi încarcă. Pînă mai de curînd a lucrat la parchete, unde lemnul este dat la vale pe scoc. Işi aminteşte. Şedea în vîrf de munte, volta un buştean pînă la marginea scocului, punea palmele pîlnie la gură şi striga: „carrgaaa!" Apoi făcea vînt buşteanului. Pînă jos se ducea ca un accelerat Acolo izbea cu putere alţi buşteni, rupînd cîte ceva din ei.

Acum, aici, cînd soseşte căruciorul funicularului, trebuie să apeşi pe o manetă ...să scoţi un cîrlig... Da ce, el e mecanic? „Noi nu sîntem mecanici, ci ţapinari. Zău, mai rău ne încurcă fierăria asta" — e gîndul lui şi-l spune la toată lumea. L-a spus şi inginerului Moş anul trecut. Inginerul amenaja un plan inclinat. Moise, alături, făcea şi el un canal pentru apă.

— Hei, hei — a rîs Moise, atunci — tot mai bun o să fie canalul; l-am moştenit de la bătrîni. Oameni cu judecată!

Aşa stau lucrurile. Întîi, din pricină că lui Moise, voinic ca un stejar, îi place să lucreze mult cu ţapina. Să-l vezi cum împinge lemnul, cum îl răstoarnă, cum sare peste el de crezi că dansează — ca un căluşar. Al doilea, fiindcă mai are un gînd. Cu „mecanizările" cît o să cîştige?

Intr-o zi pe rampa mică veniră mai mulţi buşteni ca deobicei.

— Ce facem fraţilor, ne apucă prînzul — sări Moise. Să-i voltăm de-a dreptul.

Şi fără să aştepte vreo încuviinţare se apucă de lucru. Sări peste trei buşteni, înfipse ţapina în cel de la margine şi... dă-l! Muncă grea! Cîţiva au sărit să-l ajute iar alţii au rămas să-l privească. Cu mare greutate buşteanul fu împins pînă la marginea rampei. Acolo... (dacă Moise ştia nu se mai apuca de lucru) buşteanul scăpă de pe rampă între roţile vagonului Omul nostru se uită cu ciudă la buştean. Lemnul nu-l ascultase. Zvîrli ţapina şi se duse mai de-o parte, chipurile să bea apă? Cei care pînă acum priviseră s-au apucat de treabă. Intîi au ridicat buşteanul căzut. L-au legat cu cablul troliului electric, l-au ridicat pe cărucior, au dus căruciorul la marginea platformei şi de acolo au împins uşurel buşteanul în vagon. Apoi, unul din ei se duse lîngă Moise:

— Nu mai e chip, neică, să lucrezi doar cu ţapina. Ai auzit şi tu de centrale atomice... şi noi, aici, tot ca din bătrîni?!

Moise simţi ca o atingere. I se păru că-l prinde de mînă băieţelul acela blond ce stă la telefon şi comandă funicularistului cum să slobozească căruciorul cu buşteni. I se păru că-i vorbeşte Ion Gheorghioiu, care doboară arborii cu fierăstrăul electric: „Niciodată n-am să mai pun mîna pe joagăr". E drept, Gheorghioiu a devenit foarte priceput în doborîrea fagului, cîştigă şi parale frumoase, dar tot cu joagărul a învăţat meseria.

Atunci de ce...? De ce tînărul Ghiţescu Constantin, mecanicul de grup, îngrijeşte atît de bine instalaţia? Pentru ce spune că-l doare sufletul că n-are cîteva bujii noi?

Sau băiatul care mînă funicularul, Drăghici Gheorghe, zîmbeşte mereu. De ce-o fi zîmbind? Fiindcă are el metoda lui, să slobozească căruciorul cu viteză, de crezi că-i săgeată? Dacă o cădea într-o zi de pe cablu? „Asta niciodată! — îi răspunde Drăghici. Căruciorul are siguranţă dublă".

Şi încă unul care — chiar dacă Moise nu-l cunoaşte — ar putea veni să spună: „Nu mai e chip să lucrezi doar cu ţapina. Ţi-o spun eu, sînt tractorist calificat." Il cheamă Dumitru Gheorghe. Stă întotdeauna ţanţoş, pe scaunul tractorului. Asta nu însă din pricină că nu-i destul de moale, ci pentru că socoteşte funcţia sa foarte importantă. Cu tractorul său roşu transportă pe planul înclinat buştenii lungi. Se spune că-şi depăşeşte norma.

Adus de spate, ca şi cum ar fi fost apăsat de o greutate, Moise se mai uită odată în jur. Din cei care ar gîndi ca el nu văzu decît unul singur.

Dar el însuşi, el însuşi mai crede...?

★

— E, mai spui că e simplu? — întrebă din nou directorul Moş.

— Simplu, nu; dar frumos, este.

— Nu te contrazic. Nouă ne place ce este nou. Iţi spuneam că aici nu e totul. La Seţu a început instalarea unui funicular automotor. S-a adus acolo un grup electrogen, fierăstraie electrice, trolii, tractoare — mă rog, tot ce trebuie. Mai ales cu transportul lemnului din pădure, are Institutul nostru de cercetări un plan...! Priveşte! Deasupra Văii Duvalmului, la înălţime de aproape 200 de metri, atîrna cablul funicularului. Suierînd, trecu pe el la vale căruciorul. Ţinea în legături trei buşteni În urmă, în semn de admiraţie pentru ştiinţa omului, fagii cei înalţi se înclinară.

V. CONSTANTINESCU

Acordarea de ordine şi medalii şi a Diplomei de Onoare a C. C. al U. T. M. Palatului Pionierilor din Bucureşti şi unor activişti ai Palatului Pionierilor

La Palatul Pionierilor din Capitală a avut loc miercuri după amiază o adunare festivă cu prilejul Zilei Internaţionale a copilului şi împlinirii a cinci ani de la înfiinţarea Palatului Pionierilor.

Tov. Ana Spiridon a adus salutul C.C. al U.T.M.

În numele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Gheorghe Vidraşcu, a înmînat ordinele şi medaliile acordate cu acest prilej unui număr de activişti ai Palatului.

În numele colectivului de conducere al Palatului Pionierilor tov. Mihai Teorsac, a evidenţiat pentru munca depusă în aceşti ani un număr de tovarăşi din colectivul de muncă al Palatului.

Tov. Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M. a înmînat diplome de onoare ale Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor Palatului Pionierilor din Capitală şi unui număr de tovarăşi din colectivul de muncă al Palatului: Teorsac Mihai, Popescu Constantin, Luţă Dumitru, Popovici Sebastian, Hönig Alfred, Repan Alexandru, Păvăloiu Radu, Niţă Adela, Pascadi Ion, Nicolae Gheorghe, Goldştein Ignat şi Ghefner Sergiu.

Lucrările celei de-a 6-a sesiuni a Marii Adunări Naționale

Coraportul Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale

Prezentînd coraportul Comisiei bugetare, deputatul **I. Popescu-Puțuri** din circumscripția electorală Amărăști, regiunea Craiova, a arătat că Bugetul de Stat pe anul 1955 asigură mijloacele financiare necesare statului pentru îndeplinirea funcțiunilor sale economico-organizatorică, cultural-educativă, de ocrotire a proprietății obștești și de apărare a independenței țării.

Bugetul pe anul 1955 — a spus vorbitorul — este un buget bine întocmit, fapt ce rezultă din următoarele cifre: la venituri însumează 44.405 milioane lei, iar la cheltuieli 43.005 milioane lei. Veniturile depășesc așa dar cheltuielile cu suma de 1.400 milioane lei.

Pentru finanțarea economiei naționale sînt prevăzute cheltuieli ce reprezintă 56,6 la sută din volumul total al cheltuielilor.

Investițiile în agricultură cresc în anul 1955 cu 40 la sută față de anul 1954.

Pentru acțiuni social-culturale, pentru învățămînt, sănătate, sport și asigurări sociale de stat este prevăzută suma de lei 6.951,3 milioane, marcînd un spor de 8,9 la sută față de cifra anului precedent. Din suma totală, bugetul asigurărilor sociale de stat pus la dispoziția Consiliului Central al Sindicatelor reprezintă 1.826 milioane lei.

Cheltuielile destinate forțelor armate ale R.P.R. reprezintă 10,4 la sută din totalul cheltuielilor și ele sînt destinate pentru întărirea continuă a capacității de apărare a țării împotriva oricărei agresiuni.

Pentru bugetele organelor locale ale puterii de stat s-a prevăzut 5.996,7 milioane la cheltuieli, diferența între cheltuieli și venituri acoperindu-se din bugetul republican.

În încheiere coraportul subliniază că Bugetul de Stat al R.P.R. pe anul 1955, pe care îl propune spre aprobare, are o importanță covîrșitoare pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ultimului an al primului nostru plan cincinal, etapă hotărîtoare în drumul spre socialism.

Discuția asupra Bugetului de Stat pe anul 1955

Deputatul **Dumitru Balalia** din circumscripția electorală Ploești-sud a spus:

Sumele importante prevăzute pentru dezvoltarea industriei grele și extractive în proiectul de buget pe anul 1955 scot și mai mult în evidență faptul că partidul și guvernul nostru, călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă despre industrializarea socialistă, pun un accent puternic pe dezvoltarea industriei grele, temelia temeliilor dezvoltării întregii economii, garanția dezvoltării continue a agriculturii și a industriei bunurilor de larg consum și a întăririi capacității de apărare a patriei.

Datorită eforturilor oamenilor muncii, precum și ajutorului multilateral și neprecupețit al Uniunii Sovietice, industria grea s-a dezvoltat mult în ultimii ani.

Întreprinderile din regiunea noastră luptă pentru realizarea planului de producție la toți indicii, pentru o justă folosire a fondurilor cu care sînt dotate, pentru economii, contribuind la creșterea veniturilor statului.

Un aport însemnat la creșterea acumulărilor socialiste și la îndeplinirea bugetului pe 1954 l-au adus cele 30 de întreprinderi importante din regiunea Ploești care și-au îndeplinit planul cincinal cu mult înainte de termen.

Munca plină de avînt a oamenilor muncii din industria petroliferă, permanent îndrumați de partid, a făcut ca planul la extracția de țiței pe anul 1954 să fie îndeplinit în proporție de 101,96%.

După ce a trecut în revistă succesele obținute în întreprinderile din regiunea Ploești și a scos în evidență lipsurile unor întreprinderi în ceea ce privește asigurarea veniturilor Bugetului de Stat, vorbitorul a spus în încheiere:

Pentru oamenii muncii din regiunea Ploești, conduși de organizațiile de partid și mobilizați de organizațiile sindicale și U.T.M., se pun ca sarcini principale creșterea continuă a productivității muncii, respectarea cu strictețe a disciplinei financiare, descoperirea de noi resurse interne, reducerea permanentă a prețului de cost.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din regiunea Ploești vor lupta cu toată hotărîrea pentru realizarea prevederilor Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1955. Votez cu toată încrederea bugetul pe anul 1955.

★

Deputatul **Gavrilă Popa** din circumscripția electorală Adamclisi, regiunea Constanța, a spus între altele:

Expunerea cu privire la Bugetul de Stat pe anul 1955 a arătat cu tărie marele sprijin pe care îl acordă statul democrat-popular agriculturii și țărănimii muncitoare.

Iată, de pildă, cîteva fapte din gospodăria noastră colectivă „1 Mai", din Ciocîrlia de Jos, regiunea Constanța, în care eu sînt președinte.

Datorită S.M.T.-ului, majoritatea lucrărilor agricole din gospodărie se execută mecanic și după metode înaintate. Din creditele acordate de stat, gospodăria noastră a construit 2 grajduri de vaci, o maternitate de scroafe și un coteț pentru păsări, a cumpărat 100 de oi și 10 vaci, a plantat 2 ha. viță de vie etc. În total, statul ne-a acordat în cei 5 ani de existență a gospodăriei noastre colective un credit de 350.000 lei în afară de creditele primite de colectiviști pentru gospodăriile lor personale. În primii doi ani de la înființare, gospodăria a fost scutită de impozite.

Munca în gospodăria colectivă a ridicat nivelul de viață al țăranilor muncitori. În cursul ultimilor doi ani, în sat, s-au construit 28 case țărănești pentru colectiviști.

Sîntem convinși că, muncind mai bine pentru creșterea producției agricole, vegetale și animale, valorificînd cît mai multe produse, achitîndu-ne obligațiile către stat, vom contribui la realizarea sarcinilor financiare ale statului nostru, statul celor ce muncesc de la orașe și sate.

Pentru aceste motive votez cu încredere proiectul de buget pe anul 1955.

★

Deputatul **Gheorghe Hossu** din circumscripția electorală Medgidia, regiunea Constanța, ministrul Construcțiilor, a spus printre altele:

Proiectul de buget prezentat prevede importante fonduri pentru investiții în construcții.

Amploarea și ritmul lucrărilor din acest sector sînt caracterizate de faptul că în 1954 au atins un nivel de patru ori mai mare decît în 1949. Fondurile alocate au fost îndreptate în primul rînd spre dezvoltarea industriei grele, temelia temeliilor economiei naționale. Un deosebit accent s-a pus și pe lucrările de construcții destinate agriculturii, industriei ușoare și alimentare.

În cursul anului 1954 au fost alocate din buget fonduri importante pentru construcții capitale. După ce a arătat principalele construcții realizate în cursul anului 1954 în industrie, agricultură, pentru nevoi social-culturale, vorbitorul a spus:

Planul pe trimestrul I al anului 1955 a fost realizat de organizațiile Ministerului Construcțiilor — la producția de bază — în proporție de 109,1%. Au fost date în folosință 18 noi hale industriale, blocuri de locuințe totalizînd 1154 apartamente, cămine cu o capacitate totală de 1215 locuri, 76 ateliere, remize și grajduri pentru S.M.T.-uri și G.A.S.-uri și altele.

Aceste realizări au fost cu putință datorită faptului că partidul și guvernul au orientat sectorul de construcții pe linia industrializării construcțiilor, dotîndu-le cu cele necesare în acest scop.

Astfel, în ce privește mecanizarea lucrărilor, s-a făcut la noi un adevărat salt. Valoarea parcului de mașini de construcții a crescut din 1948 pînă în 1954 de peste o sută de ori.

Dacă luăm ca bază anul 1948, mecanizarea globală a lucrărilor a sporit de 13 ori, indicele global de mecanizare atingînd 38%. Ministerul Construcțiilor este preocupat de a lichida lipsurile care mai sînt la unele organizații de construcții care nu folosesc încă mecanismele la întreaga lor capacitate.

Executarea construcțiilor cu prefabricate transformă treptat șantierele noastre în puncte de montaj, deschizînd mari posibilități pentru accelerarea ritmului construcțiilor și economisirea de mijloace materiale. La unele construcții industriale s-a ajuns la un procent de prefabricate de 40-50%.

După ce a vorbit despre lipsurile care împiedică ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost în raport cu posibilitățile existente în sectorul de construcții, vorbitorul a încheiat:

Condițiile create de partid și guvern sectorului de construcții oferă posibilități pentru a ridica activitatea acestei ramuri la un nivel mai înalt, pentru a da la timp în exploatare fabricile, centralele electrice, școlile și locuințele planificate, pentru a construi mai repede, mai ieftin, mai trainic și mai frumos în folosul poporului muncitor. Constructorii sînt hotărîți să facă față cu cinste acestor sarcini, contribuind astfel la lupta întregului nostru popor pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

★

Deputatul **Elena Barbălată** din circumscripția electorală Odobești, regiunea Bîrlad, a vorbit despre lupta pentru recolte bogate pe care o desfășoară colectivul de muncă de la S.M.T.-Florești.

Mecanizatorii din S.M.T.-Florești și-au depășit cu 68 la sută planul campaniei de primăvară. Eforturile depuse de ei au fost răsplătite prin salarii corespunzătoare muncii efectuate de fiecare în parte.

Muncitorii din S.M.T.-Florești contribuie în același timp la sporirea acumulărilor socialiste necesare dezvoltării economiei naționale și asigurarea condiției ca pe viitor să se poată face noi reduceri de prețuri. În campania însămînțărilor de primăvară ei au realizat economii însemnate la carburanți, cheltuieli administrative gospodărești și la fond de salarii, fapt ce a dus la reducerea prețului de cost pe hantru cu 2,26 lei.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din S.M.T.-Florești sînt hotărîți ca, prin efectuarea lucrărilor la timp și de bună calitate, realizarea de economii și reducerea prețului de cost în campania de vară, să obțină noi victorii contribuind prin aceasta la întărirea și înflorirea Republicii Populare Romîne.

★

Deputatul **Mathe Ludovic** din circumscripția electorală Mugeni, Regiunea Autonomă Maghiară, a arătat că sursa principală a veniturilor bugetare în R.P.R. sînt acumulările socialiste, provenite din întreprinderile și organizațiile economice de stat. La aceste acumulări au contribuit și uzinele metalurgice din Vlahița prin realizarea planului de venituri în cursul anului 1954 în proporție de 327%.

Cu toate că în secțiile uzinei noastre n-am reușit să introducem în întregime principiul gospodăririi socialiste, întărirea disciplinei financiare în cadrul secțiilor a contribuit mult la îndeplinirea planului de venituri.

La creșterea acumulărilor socialiste au contribuit extinderea inovațiilor și raționalizărilor, reducerea rebuturilor, a consumului de materiale, a cheltuielilor administrative, care au avut ca urmare o reducere a prețului de cost însumînd 1.057.000 lei.

Vorbitorul a criticat faptul că prin trecerea bruscă, fără o pregătire temeinică la producția articolelor de consum popular, capacitatea de producție a întreprinderii nu este utilizată pe deplin.

Muncitorii uzinei noastre, de naționalitate romînă și maghiară, luptă necontenit cot la cot, sub conducerea comuniștilor, pentru lichidarea cît mai grabnică a lipsurilor existente, pentru ca să contribuie astfel la sporirea și pe mai departe a acumulărilor socialiste, la construirea cît mai grabnică a socialismului în patria noastră scumpă. Votez cu toată încrederea Bugetul de Stat al R.P.R. pe anul 1955.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși deputați,

Proiectul Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1955 — ultimul an al planului cincinal — reflectă mersul înainte al economiei noastre pe drumul socialismului, pe drumul ridicării neîncetate a nivelului material și cultural al poporului muncitor.

Înfăptuind politica economică a partidului și guvernului, politica de dezvoltare cu precădere a industriei grele și de ridicare, pe această bază, a agriculturii și a industriei producătoare de bunuri de consum, poporul nostru a obținut noi și însemnate succese. Planul producției globale a industriei pe anul 1954 a fost îndeplinit în proporție de 100,2 la sută.

În anul 1954, producția globală a industriei socialiste a atins un nivel de 192,6 la sută față de anul 1950, din care producția industriei mijloacelor de producție 201,4 la sută, iar producția industriei bunurilor de consum 182,1 la sută.

În comparație cu nivelul anului 1948, în anul 1954 producția de fontă a fost de 2,3 ori mai mare, cea de oțel de 1,8 ori, cea de laminate de 1,6 ori, cea de cărbune de 1,9 ori, cea de țiței de 2,4 ori, cea de minereuri de fier de 2,9 ori, cea de acid sulfuric de 2,6 ori, cea de îngrășăminte chimice de 30 de ori, cea de ciment de 2,3 ori, cea de energie electrică de 2,7 ori.

Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii s-a acordat o atenție deosebită producției de mașini și utilaj agricol. Față de anul 1953, în 1954 s-au produs cu 3,7 la sută mai multe tractoare de 35 C.P., aproape de 4 ori mai multe pluguri cu tracțiune mecanică, de 4,5 ori mai multe piese de schimb pentru mașini agricole cu tracțiune mecanică, de 3 ori mai multe pluguri cu tracțiune animală, de peste 3 ori mai multe piese de schimb pentru plugurile cu tracțiune animală.

Realizări importante s-au obținut și în industria bunurilor de consum, unde producția globală a crescut, față de anul 1953, cu 10,5 la sută.

Față de anul 1953, nivelul producției realizate în 1954 a fost de 115,3 la sută la carne, 135,1 la sută la uleiuri comestibile, 138,8 la sută la preparate de carne, 120,9 la sută la conserve de legume, 106,9 la sută la țesături de bumbac, 160,1 la sută la mașini de gătit cu combustibil gazos, 132,4 la sută la mobilă, 211,8 la sută la aparate de radio.

În vederea creșterii producției agricole a continuat să se dezvolte înzestrarea tehnică a agriculturii și să se extindă mecanizarea muncilor agricole. În comparație cu anul 1953, agricultura a primit cu 20 la sută mai multe tractoare, cu 257 la sută mai multe pluguri de tractor, cu 190 la sută mai multe combine, cu 30 la sută mai multe semănătoare, cu 122 la sută mai multe cultivatoare.

Volumul lucrărilor efectuate cu tractoarele S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat a fost cu 6 la sută mai mare decît în anul 1953, iar suprafețele arate, însămînțate, cultivate și dezmiriștite mecanic cu 19 la sută mai mari.

La sfîrșitul trimestrului I/1955, numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole a fost de 5.145, cuprinzînd peste 338.000 de familii de țărani colectiviști și întovărășiți, cu o suprafață totală de peste 1,2 milioane ha. De asemenea s-au înființat 105 întovărășiri pentru creșterea animalelor și aproape 1.800 de asociații simple pentru cultivarea în comun a plantelor tehnice.

În urma aplicării măsurilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, producția de cereale din recolta 1954 a fost de peste 9 milioane tone. Un succes deosebit de important îl constituie recolta de aproape 6 milioane tone de porumb. Acest rezultat a fost posibil datorită obținerii unei producții medii de 1.810 kg. la ha.

O realizare importantă a oamenilor muncii din țara noastră o constituie rezultatele obținute în trimestrul I/1955, faptul că toate ramurile industriale au depășit planul de producție.

Muncind cu însuflețire, muncitorii și tehnicienii din industria chimică, industria electrotehnică, industria poligrafică, de la Atelierele C.F.R. și din cooperația meșteșugărească au îndeplinit planul cincinal înainte de termen.

În perioada 1 aprilie 1954—30 aprilie 1955 au mai intrat în funcțiune o seamă de construcții importante: termocentrala Comănești, două hidrocentrale, o uzină de aglomerat minereu, o instalație de distilare primară, o instalație de cracare termică, o fabrică de acid sulfuric, stația de îmbuteliere a gazelor lichefiate din București, cu o capacitate de 4.000 butelii pe zi, fabrica de lapte praf de la Remetea, fabrica de suc de fructe Rîureni, 7 fabrici de pîine, fabrica de conserve din Tecuci, fabrica de produse lactate din Simeria, fabrica de mobilă „Libertatea" din Cluj și altele.

În același timp s-a dat în funcțiune podul de peste Dunăre, dintre R.P.R. și R. P. Bulgaria, rezultat al efortului comun al celor două popoare, cu sprijinul Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară.

Tovarăși deputați,

Succesele obținute sînt rodul muncii pline de avînt duse sub conducerea partidului și guvernului de oamenii muncii din țara noastră. Ele ar fi fost și mai mari dacă nu ar fi existat și o serie de greutăți și lipsuri, care au frînat mersul nostru înainte.

Pentru a realiza bugetul pe anul 1955 care prevede cheltuieli sporite atît pentru finanțarea economiei naționale, cît și pentru acțiuni social-culturale, trebuie ca industria și celelalte ramuri ale economiei să lucreze mai bine, să dea acumulări mai mari. Numai în acest fel vor fi asigurate mijloacele financiare necesare înfăptuirii programului de dezvoltare mai departe a economiei naționale și de ridicare sistematică a nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru aceasta se cere, în primul rînd, să ridicăm productivitatea muncii, lichidînd acele lipsuri care au împiedicat creșterea ei la nivelul posibilităților create de tehnica nouă cu care au fost înzestrate toate ramurile economiei naționale, înlăturînd lipsurile ce există în organizarea producției și în gospodărirea întreprinderilor, ridicînd nivelul calificării cadrelor corespunzător cu tehnica nouă.

În multe ramuri și întreprinderi tehnica nouă este prost folosită. La unele întreprinderi din industria siderurgică n-au fost realizați în întregime indicii planificați de utilizare a furnalelor, cuptoarelor Siemens-Martin și laminoarelor. De pildă, furnalul nr. 6 de la combinatul siderurgic din Hunedoara, furnal modern și automat, a fost prost exploatat, dînd un procent mare de rebuturi și depășind consumul specific planificat de cocs, ceea ce a dus la creșterea prețului de cost al fontei. Tot așa, uzina de aglomerare a minereurilor de la combinatul siderurgic din Hunedoara are întreruperi în funcționare, lucrînd cu indici de productivitate foarte scăzuți. Folosirea nerațională a utilajului existent, slabele rezultate obținute în extinderea mecanizării, precum și întîrzierea punerii în funcțiune a noilor investiții au făcut ca în minele de metale neferoase și în metalurgia neferoasă productivitatea muncii să fie încă scăzută. Din această cauză aceste sectoare au dat economiei mai puțin minereu de mangan, mai puțin zinc și cupru. Datorită folosirii neraționale a capacității de producție, din cauza lipsurilor în organizare și control, uzinele Reșița și „Gheorghi Dimitrov"-Arad nu au livrat căilor ferate numărul planificat de vagoane și locomotive, provocînd astfel neajunsuri în transporturile feroviare. În industria carboniferă, unde în ultimii ani s-au făcut mari investiții pentru mecanizarea lucrărilor cu mare volum de muncă, utilajul este prost folosit. Anul trecut, numai jumătate din numărul havezelor erau în funcțiune și acestea doar 90 de zile pe an. Industria construcțiilor a fost înzestrată în ultimii ani cu importante cantități de utilaj. Acest utilaj este însă folosit în mod cu totul necorespunzător. Mijloacele mecanizate de săpat și de transport au fost prost deservite și n-au fost reparate la timp. Din această cauză sporul de transport și manipulare a depășit la unele șantiere cu 40-50 la sută prețul de deviz, iar productivitatea muncii a fost scăzută, planul de construcții nu a fost îndeplinit, numeroase lipsuri continuînd să existe și în cursul acestui an.

În industrie există de asemenea timpi morți în funcționarea utilajului. În industria petroliferă, de pildă, timpii neproductivi de funcționare a utilajului s-au ridicat în anul 1954 pînă la 8,5 la sută. Aceeași situație a existat și în industria materialelor de construcții. Aceasta se datorește faptului că Ministerul Industriei Materialelor de Construcții nu s-a preocupat de recrutarea din timp și de pregătirea cadrelor necesare pentru noile unități intrate în funcțiune. Din această cauză sarcinile de plan pe 1954 n-au fost realizate în întregime la o serie de produse de bază ale industriei materialelor de construcție.

Lipsuri serioase în ceea ce privește folosirea utilajului există și în agricultură. Datorită proastei întrețineri și exploatări a parcului de mașini și tractoare, o parte a utilajului este fie nefolosită, fie incomplect folosită. Anul trecut, în stațiunile de mașini și tractoare numai o parte din parcul de tractoare a fost folosită, iar tractoarele folosite au lucrat numai o jumătate din timpul normat.

Cauza acestei situații constă în lipsurile de organizare a atelierelor de întreținere a parcului de mașini și tractoare din S.M.T. și centre mecanice și în lipsa de preocupare pentru consolidarea tehnico-organizatorică a acestora. De asemenea, mari neajunsuri au fost pricinuite atît unităților din agricultură cît și industriei construcțiilor de mașini din cauza proastei planificări și repartiții a pieselor de schimb de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Asemenea lipsuri trebuie să dea de gîndit conducerii ministerelor și întreprinderilor. Trebuie să se înțeleagă că ridicarea productivității muncii depinde nu numai de cantitatea și de nivelul înzestrării tehnice a industriei și a agriculturii, ci și de modul de folosire a acestei tehnici.

În scopul creșterii continue a productivității muncii și al ușurării muncii omului, toate cadrele noastre trebuie să se preocupe de folosirea deplină a tehnicii pentru a scoate din tehnică tot ceea ce ea poate da.

În industrie nu sînt mobilizate suficient rezervele creșterii productivității muncii pe baza extinderii metodelor tehnologice înaintate, cum ar fi forajul cu turbobur, tăierea rapidă și intensivă a metalelor și altele.

Datorită faptului că numai un procent relativ redus de muncitori aplică asemenea metode, rezultatele individuale frumoase obținute de acești muncitori n-au influențat în mod hotărîtor creșterea productivității muncii în toate ramurile și în toate întreprinderile industriale. Nu există nici un temei ca la combinatul metalurgic Reșița, de pildă, numai 15% din totalul șarjelor să fie șarje rapide, iar la uzinele „Unio" din Satu Mare numai 8 la sută dintre strungari să aplice metodele avansate de tăiere rapidă a metalelor.

Trebuie întreprinsă o acțiune hotărîtă pentru lichidarea formalismului și birocratismului în extinderea procedeelor tehnologice înaintate, luîndu-se măsurile tehnice și organizatorice corespunzătoare pentru ca aceste metode să devină un bun al masei largi a muncitorilor.

În vederea creșterii productivității muncii, conducerile întreprinderilor trebuie să acorde toată atenția lichidării pierderilor de timp de lucru și a pierderilor de producție care rezultă din pregătirea necorespunzătoare a fabricației și din deficiențele în organizarea controlului tehnic. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru a se pregăti din timp proiectele, desenele de execuție, fișele tehnologice, sculele și dispozitivele necesare în așa fel, încît muncitorii să poată folosi din plin mașinile și timpul de lucru.

În cursul anului trecut, productivitatea muncii a fost influențată în mod negativ de lipsurile în aprovizionarea ritmică a întreprinderilor, secțiilor și locurilor de muncă.

Aceste lipsuri în aprovizionare au existat pentru că unele întreprinderi din industria metalurgică, industria chimică, industria ușoară, alimentară și alte ramuri n-au gospodărit cum trebuie materiile prime, materialele, combustibilul, depășind normele de consum planificate, pentru că unele întreprinderi, în loc să meargă pe linia reducerii normelor de consum de materiale, au mers pe linia umflării acestor norme. Așa, de pildă, uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad, majorînd consumurile specifice, au cerut pentru construirea vagoanelor de călători 100 tone de tablă subțire peste necesar; uzinele „Tudor Vladimirescu" din București au calculat necesarul de cherestea pe baza unui consum specific umflat care depășea cu 3.000 m.c. necesarul real; la fel uzinele „1 Septembrie" din Satu Mare au calculat necesarul de tablă pe baza unui consum specific majorat cu 20 la sută față de cel real.

Mari pagube a adus economiei naționale tendința multor întreprinderi de a-și crea stocuri supra-normative.

Anul trecut au existat mari stocuri supra-normative în întreprinderi ale Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, ale Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, ale Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei și ale altor ministere. Aceste stocuri nu numai că au imobilizat fără folos fonduri de rulment ale întreprinderilor, creîndu-le grave greutăți financiare, dar au sustras, totodată, din circuitul economic mari cantități de materiale necesare pentru aprovizionarea altor întreprinderi.

Mari rezerve ale creșterii productivității muncii pot fi mobilizate printr-o justă organizare a specializării și cooperării întreprinderilor și ramurilor. Numai întreprinderile specializate pe baza unui profil stabil pe o perioadă mai îndelungată, avînd un proces tehnologic adaptat acestui profil și cadre specializate, pot organiza producția în serie mare și să obțină, pe această bază, o înaltă productivitate a muncii.

Uzinele „Ernst Thälmann", specializate în producția de tractoare, au realizat în acest an o productivitate a muncii de 212% în comparație cu anul 1950. Tot așa, uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia, specializate în producția pompelor de injecție pentru tractoare, au reușit, în aceeași perioadă, să atingă o productivitate a muncii de 295%, iar uzinele de mașini electrice „C. Gottwald" de 293%. Trebuie ca în viitor să se înfăptuiască o profilare de perspectivă a tuturor întreprinderilor, asigurîndu-se astfel specializarea lor, fabricarea stabilă a unui sortiment restrîns de produse. O astfel de specializare va înlesni cooperarea mai largă între uzinele unei ramuri, precum și cooperarea între ministere. Această cooperare, care în prezent funcționează în mod nesatisfăcător, este necesară și trebuie realizată.

Pentru ridicarea productivității muncii, trebuie ca, odată cu perfecționarea tehnicii și organizarea muncii, să se îmbunătățească normele de muncă, reducîndu-se timpii acordați. Conducerile întreprinderilor trebuie să creeze condițiile tehnico-organizatorice pentru îndeplinirea și depășirea normelor îmbunătățite.

Creșterea productivității muncii duce nu numai la mărirea volumului producției, ci și la reducerea prețului de cost, în urma căreia cresc acumulările socialiste și se creează posibilitățile pentru noi reduceri ale prețurilor la mărfurile de larg consum.

În toate ramurile economiei există mari rezerve ale reducerii prețului de cost. Cauza pentru care aceste rezerve n-au fost folosite în măsură suficientă este faptul că numeroase cadre din economie, preocupate numai de îndeplinirea cantitativă a planului, s-au împăcat cu atitudinea lipsită de grijă gospodărească pentru folosirea materiilor prime, a materialelor, combustibilului și energiei, au tolerat mari cheltuieli de regie generală, mari cheltuieli neproductive.

La majoritatea întreprinderilor prețul de cost este încărcat prin existența unui aparat administrativ greoi, birocratic și costisitor. Din neglijența și lipsa de preocupare a unor conducători de întreprinderi au loc mari cheltuieli neproductive, cum sînt plățile de amenzi, locații, dobînzi suplimentare pentru nerestituirea la termen a creditelor și altele de acest fel.

O mare atenție trebuie să se acorde folosirii înlocuitorilor de calitate, pe seama cărora se pot obține mari economii. Dacă în construcții s-ar extinde pe scară mult mai largă folosirea elementelor prefabricate de beton, s-ar obține mari economii de material lemnos, odată cu o creștere însemnată a productivității muncii. Reducerea prețului de cost și creșterea rentabilității întreprinderilor sînt posibile numai în condițiile unei bune organizări a producției de serie.

Pentru a putea obține reducerea prețului de cost trebuie să se ducă cu mai multă hotărîre lupta pentru lichidarea rebuturilor și îmbunătățirea calității produselor. Anul trecut fonta de proastă calitate fabricată de uzinele „Victoria" Calan, cărbunii cu un procent ridicat de steril, livrați de Ministerul Industriei Cărbunelui, au provocat rebuturi la unitățile beneficiare, împiedicînd reducerea într-o proporție mai mare a prețului de cost.

Odată cu realizarea progresului tehnic, cu introducerea tehnicii noi, trebuie să luptăm pentru a ne însuși sistematic această tehnică, pentru a o stăpîni. Conducerile ministerelor și întreprinderilor trebuie să se preocupe de ridicarea continuă a calificării muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, precum și de creșterea propriei lor calificări.

Pentru ridicarea nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii trebuie îmbunătățită activitatea culturală, în special în marile centre muncitorești. Ministerul Culturii nu a acordat o suficientă atenție acestei probleme. Din această cauză centrul industrial Hunedoara nu are decît un singur cinematograf cu 280 de locuri. Este nesatisfăcătoare baza materială a muncii culturale și în alte centre muncitorești ca Reșița, Valea Jiului, Baia Mare, Brad și altele. Ministerele trebuie să acorde și ele o mai mare atenție problemelor muncii culturale în întreprinderi.

Mari lipsuri în activitatea gospodărească există pe șantierele de construcții, unde au loc mari pierderi de materiale. Conducerea Ministerului Construcțiilor nu s-a preocupat îndeajuns de realizarea fizică a planului, terminarea și punerea în funcție a construcțiilor începute, mulțumindu-se cu îndeplinirea valorică a sarcinilor de plan, lungind termenele și scumpind devizele. Ministerul Construcțiilor trebuie să se ocupe serios de problema folosirii depline a bazei tehnice, bogate și moderne a unităților sale, să lupte pentru ieftinirea devizelor și scurtarea termenelor de punere în funcțiune a capacităților de producție.

În ultimul timp, la căile ferate a slăbit spiritul gospodăresc. Se irosesc multe mijloace, nu se înfăptuiesc la termen unele lucrări de construcții, cum ar fi, de pildă, cele de la șantierul Timișoara. Din lipsa de preocupare pentru o activitate gospodărească, Ministerul Transporturilor Navale și Aeriene, de exemplu, a executat lucrări de drumuri în condiții tehnice nesatisfăcătoare, ceea ce a dus la degradarea lor înainte de termen, cum sînt: șoseaua asfaltată Buzău-Galați, șoselele de la Hunedoara, Bîrlad, Petroșani, Lupeni, Deva, Lugoj și altele.

Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei desfășoară o activitate nesatisfăcătoare în ceea ce privește livrările de lemn și cherestea. Comitetul geologic realizează din lipsă de spirit gospodăresc lucrări scumpe; nu urmărește cu hotărîre introducerea tehnicii noi pe șantiere. Tot așa Ministerul Industriei Chimice nu a depus suficientă stăruință pentru punerea la punct a procesului tehnologic la secția de recuperare a cuprului din cenușele de pirită de la Valea Călugărească, lipsind astfel economia țării de însemnate cantități de cupru.

Sistemul centralizat și birocrat de conducere al întreprinderilor de gospodărie comunală și industrie locală din partea Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale gîtuie și înăbușe inițiativa și posibilitățile ca acestea să desfășoare o activitate cît mai largă pentru nevoile locale ale orașelor și comunelor.

Din această cauză, în activitatea Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale sînt lipsuri serioase în ceea ce privește întreținerea fondurilor de locuințe, precum și acțiunea de înfrumusețare a orașelor. În mod cu totul nesatisfăcător sînt valorificate resursele de materii prime locale, ministerul și întreprinderile sale menținîndu-se pe linia nejustă de a lucra cu materiale din fonduri centralizate.

Sfaturile populare trebuie să sprijine, să îndrume și să controleze mai atent întreprinderile industriei locale, în așa fel încît acestea să valorifice mai bine resursele de materii prime și să devină mari producătoare de cărămizi, var, piatră de construcții și alte produse.

Pentru a îndeplini în bune condiții Bugetul de Stat pe anul 1955, pentru a întări puterea economică a patriei noastre și pentru a ridica nivelul de trai al poporului trebuie să asigurăm o strictă disciplină financiară în toate verigile economiei naționale, trebuie să cheltuim cu grijă banul statului. Conducătorii întreprinderilor și organizațiilor economice trebuie să stăpînească problemele financiare, organizînd o evidență și un control temeinic al cheltuirii tuturor resurselor materiale și financiare.

Nici un leu nu trebuie cheltuit fără ca aceasta să aducă avantaje statului nostru democrat-popular.

Tovarăși deputați,

Muncind mai bine, mai gospodărește, purtînd mai mare grijă pentru uzinele și bunurile statului ce ne sînt încredințate, organizînd mai bine munca noastră și a celor pe care îi conducem, întărind lupta pentru a folosi mai mult tehnica nouă, să mărim continuu productivitatea muncii, să facem economii și să gospodărim mai bine materialele, să ducem cu perseverență lupta contra birocratismului și formalismului. Întărind răspunderea și autoritatea oamenilor care conduc munca directă pe teren, să luptăm pentru reducerea continuă a aparatului administrativ birocratic, să reducem mereu cheltuielile neproductive — de regie generală a întreprinderilor, să reducem rebuturile, să reducem mereu prețul de cost, să ieftinim producția; fiecare leu să fie cheltuit cu socoteală.

Astfel noi vom îndeplini și depăși prevederile bugetului, vom avea mărfuri mai multe, viața noastră va fi mai îndestulată, nivelul de cultură va crește mereu, vom întări mereu puterea de apărare a patriei noastre, ne vom îndeplini cu cinste obligațiile ce ni le-am luat prin Tratatul de la Varșovia, vom fi un factor activ și tot mai puternic în lagărul păcii, democrației și socialismului.

Votez cu toată căldura proiectul de buget.

★

Colonelul **Ion Gheorghe**, deputat al circumscripției electorale Alexandria, regiunea București, a spus:

Discutăm noul buget în zilele cînd în întreaga țară se desfășoară larg bătălia pentru îndeplinirea înainte de termen a primului nostru cincinal, pentru obținerea unei producții globale de 10 milioane tone de cereale.

După ce a amintit succesele obținute de oamenii muncii de pe ogoarele raionului Alexandria, vorbitorul a spus: Bugetul de Stat pe anul 1955 pornește de la interesele cele mai arzătoare ale poporului și exprimă năzuințele lui. Pe această linie se însoriu prevederile în legătură cu dezvoltarea industriei socialiste și în primul rînd a industriei grele. Îndeplinirea prevederilor privind dezvoltarea pe mai departe a industriei grele va contribui la înflorirea economică a țării noastre și la întărirea capacității ei de apărare.

Poporul nostru este un popor pașnic și aceasta reiese limpede și din bugetul pe anul 1955. Dar, iubindu-și cu ardoare patria, el nu poate sta cu brațele încrucișate în fața uneltirilor cercurilor agresive, în cap cu imperialismul american, care refac militarismul german — dușman de moarte al țării noastre — sporesc rețeaua de baze agresive imperialiste în apropierea țării noastre și desfășoară goana înarmărilor.

De aceea, poporul nostru muncitor acordă o neslăbită atenție întăririi capacității de apărare a R.P.R., ridicării capacității de luptă a forțelor sale armate.

Grija părintească a partidului și guvernului pentru militarii forțelor noastre armate este puternic exprimată în condițiile lor de viață, instrucție și educație. Ei sînt bine echipați și hrăniți, li s-au creat condiții pentru însușirea tehnicii și culturii înaintate.

În numele militarilor forțelor noastre armate exprim recunoștința și devotamentul lor profund față de partid, guvern și popor. Militarii forțelor noastre armate încredințează patria dragă, căreia i-au jurat credință, că vor depune toată puterea, toată priceperea pentru a-și însuși meseria armelor, pentru a întări ordinea și disciplina, pentru a deveni luptători iscusiți, pentru a dovedi că sînt demni urmași ai glorioșilor lor strămoși. Ei nu-și vor precupeți nici sîngele și nici viața pentru a apăra munca poporului, mărețele sale cuceriri, viitorul patriei.

(Continuarea discuțiilor asupra Bugetului de Stat pe anul 1955 va fi publicată în numărul viitor).

Grupa utemistă — un colectiv puternic

Din grupa a II-a utemistă din secția fabricație nr. 1 de la Fabrica de hîrtie din Bușteni fac parte nouă utemiști. Toți sînt tineri entuziaști, dornici să realizeze lucruri deosebite în viață, cu visuri care mai de care mai avîntate. Fiecare e gata să-ți vorbească cu multă căldură despre colectivul închegat al grupei, despre prietenia strînsă care leagă pe membrii ei, despre felul în care organizatorul grupei a reușit să se apropie de fiecare tînăr în parte. Chiar din primele zile ale activității grupei, tînărul organizator s-a străduit să sudeze colectivul de tineri, să închege o prietenie strînsă între membrii grupei.

Bogata și interesanta activitate a acestui colectiv de tineri prieteni o poți urmări din scurtele însemnări trecute în caietul grupei. Citind cu atenție însemnările din acest caiet, căutînd să înțelegi ceea ce se ascunde în spatele celor scrise, ți se va dezvălui mai mult viața bogată a acestei grupe.

Într-o zi, după lăsarea lucrului, membrii grupei s-au strîns într-o scurtă consfătuire.

— Vom discuta astăzi felul în care înțelege utemistul Steriu din grupa noastră să contribuie la îndeplinirea planului de producție — a spus Nicolae Țoc, organizatorul grupei.

Faptul că Steriu în repetate rînduri întîrziase de la muncă și chiar lipsise nemotivat, că se purtase necorespunzător cu unii muncitori vîrstnici, a dat de gîndit utemiștilor și organizatorului grupei. Mulți dintre ei, cunoșteau deja purtările lui Steriu. Maria Tomiță, Constantin Huzui ca și Elena Pișta, îi atrăseseră atenția în cîteva rînduri asupra unor lipsuri ale lui. Rezultate practice însă nu se vedeau. Iată de ce, bine a socotit organizatorul grupei ca să discute această problemă într-o consfătuire colectivă.

— Ce este cu tine Steriule? — l-au întrebat utemiștii. De ce nu vrei să mergi în pas cu noi? Uite, tu...

La început Steriu pentru a evita privirile tovarășilor lui a stat mai tot timpul cu ochii fixați într-un punct pe podea. Se vedea cît de colo că numai bine nu-i venea cînd tinerii îl criticau. Apoi văzînd că rînd pe rînd toți membrii grupei discută serios despre munca lui, a izbucnit:

— Am lipsuri, da, știu că am lipsuri. O să mă îndrept eu. Lăsați-mă odată în pace!

Și cu aerul omului rușinat și îmbufnat, ieși trîntind ușa atelierului. Membrii grupei nu știau ce să creadă. Noi vrem să-l ajutăm — spuneau ei — și el se răstește. Nici unul însă nu se grăbea să plece.

— Fraților, să nu-l lăsăm așa pe Steriu — a spus unul dintre utemiști. Trebuie să-l ajutăm într-un fel mai concret și nu numai să-l criticăm. Voi știți că el este încă tînăr, abia a împlinit 17 ani. Afară de asta a crescut mai tot timpul lipsit de dragostea și supravegherea mamei lui care cu siguranță i-ar fi atras atenția la timp cînd greșea, i-ar fi îndreptat pașii pe drumul cel bun. Despre toate aceste lucruri lui i-a fost greu să ne spună.

— E drept, a răspuns organizatorul grupei. Pînă acum n-am reușit să-l cunoaștem și să-l ajutăm pe acest tînăr. Cred că e bine să vedem împreună ce putem face de astăzi înainte.

După cele spuse de organizator, în grupă se făcu tăcere — „Trebuie să-l ajutăm cu adevărat pe Steriu" — gîndeau utemiștii. Iată că un membru al grupei veni cu propunerea ca un utemist să primească sarcina de a se ocupa îndeaproape de Steriu, să-i recomande unele cărți de la bibliotecă, să meargă cu el la un film, să-l viziteze acasă. Dar această sarcină n-a fost respectată... întocmai, lucru pentru care nimeni nu s-a supărat: în loc să fie ajutat numai de utemistul indicat, Steriu s-a pomenit cu vreo 5-6 tineri care căutau să-l ajute fie în pregătirea pentru cercul politic, fie să-l întrebe ce i-a plăcut mai mult dintr-o carte citită, fie să-l dea un sfat tovărășesc.

Utemistul Steriu care pînă mai ieri era socotit ca cel mai indisciplinat tînăr din secție, acum cu ajutorul grupei utemiste s-a făcut băiat de treabă. Înțelegînd că timpul pierdut nu aduce nimănui nici un folos — nici chiar lui personal — Steriu nu mai lipsește și nu mai întîrzie de la lucru. Tinerii sînt acum mulțumiți de el, de munca lui. Lectura unor cărți minunate ca: „Nada florilor", „Nicoară potcoavă" ale maestrului Mihail Sadoveanu, sau vizionarea unui film, îl pasionează acum mai mult pe tînărul nostru decît plimbatul hai-hui, fără nici un rost. Steriu s-a schimbat mult. Asta o poate spune oricine l-a cunoscut înainte. Azi el are cu totul alte preocupări. El n-a stat nepăsător cînd a văzut că mașina la care lucrează l-a prins într-o zi cuiul cu care o curăță de pastă. „Așa cum a prins cuiul, îmi putea prinde și mîna" — și-a zis în gînd Steriu. Cum ar trebui înlăturat acest pericol? Răspunsul la această întrebare tînărul nostru l-a găsit în schița unei inovații pe care a prezentat-o pe la sfîrșitul lunei martie cabinetului tehnic al fabricii. Dacă încerci să aduci cumva vorba despre piesa inventată de el, care înlocuiește acum cuiul cu care se curăța înainte mașina de pastă, Steriu sare ca ars: „N-au avut de lucru băieții să vă vorbească despre ea. Le place să dea sfoară în țară, de parcă..."

Și așa, zi de zi, grupa utemistă urmărește cu atenție creșterea tuturor membrilor ei. Grija organizatorului și a membrilor grupei este ca cei mai slab pregătiți din punct de vedere al calificării să fie ridicați la nivelul fruntașilor. În rîndul membrilor grupei s-a încetățenit obiceiul ca tinerii cu o calificare mai înaltă să primească sarcina de a ajuta pe cei care sînt mai slab calificați. Utemistul Grigore Huzui, conducătorul unui roll aparat, a primit și el sarcina de a ajuta pe Gheorghe Ciocan să-și ridice calificarea. Treptat, treptat, Gheorghe Ciocan a început să pătrundă toate „tainele" meseriei. De succesele lui s-a bucurat cel mai mult Grigore Huzui care l-a ajutat să se califice.

Într-o zi Huzui a fost nevoit să lipsească de la lucru deoarece era bolnav. Aceasta a pus în încurcătură conducerea secției. Cine să-l înlocuiască pe Huzui? Pe mîna cui să încredințăm conducerea aparatului? Poate Ciocan...

— Ce zici Gheorghiță, ai putea să conduci roll aparatul nr. 3? — l-a întrebat șeful atelierului pe Gheorghe Ciocan.

— Să încerc, cred că o să pot. Așa cum am scos-o la capăt atunci cînd am condus aparatul sub supravegherea lui Huzui, cred că mă voi descurca și acum. Și apoi dacă-i nevoie nu ești dumneata aici, nu sînt alți muncitori...

Gheorghe Ciocan a condus roll aparatul și atunci, și în alte rînduri. Și nu se poate spune că n-a făcut treabă bună. În caietul grupei în dreptul numelui utemistului Grigore Huzui organizatorul a însemnat: sarcina încredințată de grupă a fost îndeplinită întocmai.

Sînt multe sarcini trecute în caietul grupei. Unele mai mici, altele mai însemnate care au lăsat însă urme de neșters în viața grupei. Iată de pildă, ce scrie în dreptul numelui utemistei Elena Pișta: să facă o recenzie despre cartea „Bruschi" de Feodor Panfirov. Recenzia a fost făcută și citită în grupă, iar după aceea s-au purtat discuții pe marginea acestui minunat roman sovietic.

În afara preocupărilor lor în producție, pe tinerii utemiști îi mai pasionează și alte lucruri.

Fiecare dintre ei iau parte la discuțiile însuflețite despre tehnică, aplaudă melodioasele cîntece interpretate cu mult suflet de Elena Pișta, îl sprijină pe organizatorul grupei atunci cînd inițiază o acțiune de muncă obștească, merg cu toții pe terenul de sport pentru a susține meciul de fotbal în care joacă și Gheorghe Ciocan. Membrii grupei discută cu aprindere planurile de viitor ale fiecăruia. Față de tinerele Ecaterina Olteanu și Veronica Nicula care nu sînt încă membre ale organizației noastre, tinerii din grupă au o atitudine plină de grijă tovărășească și le pregătesc să merite cinstea de a deveni utemiste.

Cei nouă membri ai grupei cresc zi de zi. În creșterea și educarea lor îi ajută o mare forță: colectivul puternic al grupei utemiste care este sudat printr-o strînsă prietenie.

GEORGETA VASILIU

Concursul „Iubiți cartea"

Și aici sînt mulți prieteni ai cărții

La Institutul de Proiectări pentru Construcții Hidrotehnice, utemiștii au primit cu multă bucurie Hotărîrea Biroului C.C al U.T.M. cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiți cartea".

Imediat ce ziarele au anunțat această veste, utemiștii erau plini de nerăbdare să afle cît mai multe amănunte. Pe unde întîlneau membri ai comitetului U.T.M., le cereau lămuriri cum și în ce fel se va desfășura concursul, cînd încep înscrierile, ce cărți trebuie să citească etc. Pe deplin lămuriți au fost însă după ce au luat cunoștință de regulamentul pentru organizarea și desfășurarea concursului.

Imediat după apariția regulamentului a fost convocată o adunare generală U.T.M. extraordinară. Cu acest prilej s-a prelucrat regulamentul și a fost adoptată o hotărîre cu privire la organizarea concursului în organizația de bază U.T.M. Mulți utemiști au luat cuvîntul și au vorbit despre marea însemnătate a concursului pentru ei personal cît și pentru toți tinerii institutului. Mocanu Stela, de exemplu, a arătat că acest concurs va ajuta la răspîndirea cărții în rîndul tineretului din institut, va stimula interesul pentru citit al fiecărui utemist și va contribui la lărgirea orizontului de cultură generală. Ea a propus ca în mijlocul lor să fie invitat un scriitor a cărui carte trebuie să fie citită. Mocanu Stela a cerut să fie înscrisă ca participantă la concurs.

Iancovici Ruth, membră în colectivul gazetei de perete, și-a luat angajamentul să popularizeze prin gazeta de perete și stația de radio amplificare regulamentul concursului. De asemenea, în gazeta de perete ea va asigura publicarea de recenzii, păreri asupra cărților citite, discuții despre cărți.

Mulți participanți la adunare au cerut să fie înscriși în concurs. Membrii comitetului U.T.M. împreună cu secretarul Huțulete Constantin vor participa la concurs astfel ca să se numere printre primii purtători ai insignei „Prieten al cărții".

Hotărîrea adunării generale prevede ca pentru cunoașterea cît mai temeinică de către utemiști și tineri a regulamentului privitor la desfășurarea concursului, pînă la începutul lui iunie să se prelucreze acest regulament în cadrul grupelor U.T.M. S-a hotărît să se afișeze în cadrul unui panou toate cărțile prevăzute în lista bibliografică, panou care va fi așezat la intrarea în institut. Propunerea tovarășei Mocanu Stela de a fi invitat un scriitor a fost aprobată în unanimitate. De asemenea, pentru a dezvolta la tineretul din institut dragostea pentru literatură, vor fi organizate recenzii, discuții asupra cărților, schimburi de experiență între participanții la concurs.

Peste cîteva zile comisia de concurs își va începe activitatea din plin. După cum se vede, ea va avea mult de lucru.

KUHTA DARIA

Constituirea comisiei regionale București

Zilele trecute s-a constituit comisia regională pentru concursul „Iubiți cartea" din regiunea București. Din această comisie fac parte numeroși activiști ai organizațiilor de masă, bibliotecari, tineri țărani muncitori, tineri intelectuali de la sate.

În planul de muncă elaborat de către comisia regională se prevăd numeroase acțiuni pentru mobilizarea tineretului din satele regiunii București la cucerirea insignei „Prieten al cărții". Printre altele s-a luat măsura ca toate bibliotecile raionale să primească de la C.L.D.C. cărțile care intră în concurs.

Constituirea comisiei regionale București a concursului „Iubiți cartea" sprijină grabnica mobilizare a tinerilor țărani muncitori la obținerea insignei.

În legătură cu unele probleme ale literaturii pentru copii

Să cunoaștem sufletul copiilor

Otilia Cazimir

Problema „literaturii pentru copii" e greu, e chiar cu neputință de epuizat, deoarece are prea multe fațete care răsfrîng, amplifică și deformează soluțiile asupra cărora ni s-ar părea, la un moment dat, că ne-am putea opri.

Rîndurile de față nu vor avea un caracter sentențios și grav. Ele nu vor fi decît o serie de observații — mai mult chiar: de digresii — care, totuși, vor indica poate altora drumul spre unele soluții practice.

Voi fi nevoită să vorbesc uneori și despre mine, și despre „literatura" mea, lucru pe care îl detest din toată inima și pentru care îmi cer iertare de la început. Dar în cazul de față cred că e o datorie să mă prevalez de vechea mea experiență în materie de literatură pentru copii.

Înainte de toate, atacînd această temă să nu confundăm literatura *pentru* copii cu literatura *despre* copii. Există cărți care nu sînt pentru copii, ci mai curînd *despre*, sau și mai precis, *cu* copii. Acest lucru se poate spune și despre încercarea mea autobiografică *„A murit Luchi"*, în care n-am urmărit decît adevărul asupra evoluției psihologice la o fetiță dintr-o anumită epocă și dintr-un anumit mediu. Și totuși am întîlnit copii — trebuie să adaug lăsînd modestia la o parte: excepțional dotați — care o citeau cu încîntare, pentru că o înțelegeau. Pe de altă parte multe, prea multe din poeziile scrise *pentru* copii alunecă pe lîngă sufletul și înțelegerea lor și se pierd în neant, rămînînd doar simple instrumente de tortură pentru micile victime pe care părinții sau educatorii le silesc să le învețe pe de rost.

Mai este un lucru pe care nu trebuie să-l uităm: copiii sînt mult mai deștepți de cît îi credem. Și sînt de părere că ar fi necesar ca scriitorii care-și închină celor mici munca și talentul lor să facă un fel de — cum să spun? — de școală specială *pe viu*: să cerceteze cît mai mulți copii, în familie, pe la cămine, grădinițe și școli.

★

În primul rînd, copiii caută să ia contact cu lumea înconjurătoare pe care încă n-o cunosc. Curiozitatea lor, permanentă și indiscretă, ajunge uneori de-a dreptul exasperantă. Cine a avut de-a face cu copii fără să fi fost terorizat de acel „da' de ce?" — cu care, la rîndul lui, și-a terorizat și părinții și educatorii? Acest „da' de ce?" poate merge la infinit: în orice răspuns, cît de categoric, copilul tot mai găsește o portiță sau măcar o fisură prin care să-ți strecoare un nou „da' de ce?"...

Curiozitatea veșnic trează și (o spun din proprie experiență) aproape dureroasă a copilului trebuie satisfăcută cu orice preț — păstrînd fără îndoială o foarte prudentă măsură. Altminteri copilul își creează singur, de capul lui, un univers propriu, care poate să nu fie tocmai conform cu cel real și care îl poate face să devieze, la un moment dat, în concepții și sentimente primejdioase.

S-a întîmplat să fiu cea mai mică dintre frați. Alintată de cei mari, îi plictiseam totuși neînchipuit cu întrebările mele și curiozitatea mea, care-i puneau uneori în încurcătură. Ca să scape de mine, îmi aruncau aceleași trei cuvinte, veșnic aceleași: „Ești o proastă!" Pînă la urmă ajunsesem să mă socot într-adevăr „o proastă" și nu mai deschideam gura fără să știu de mai înainte ce mă așteaptă. Atît de proastă mă socoteam încît, cînd am auzit odată un băiat cîntînd în gura mare pe stradă: *„Foaie verde solz de pește / Omul prost nu -mbătrînește"*, — am alergat la mama, să mă plîng că băiatul cu pricina „s-a legat de mine"!

★

Copiii au — și aș spune că se nasc cu ele — acea cunoscută înclinare spre fantastic, ca și un ascuțit simț al umorului. Aceste însușiri trebuiesc exploatate ca să îndrumăm înțelegerea și simțirea lor pe drumul nou care li se deschide în față. Însă totul trebuie făcut cu multă prudență, ca ei să nu ne ghicească intenția. Pentru că, imediat ce simte dedesubtul fabulei, „morala" (și de aceea cred că fabula e mai mult pentru oamenii mari decît pentru copii), copilul se zburlește bănuitor și se închide în el însuși. Și aci intervine rolul salvator al umorului. Gluma și ironia sînt poleială sub care „morala" se strecoară pe nesimțite în sufletul copilului, creîndu-i acel fond de optimism și de încredere în sine atît de necesar — de indispensabil — în viața de astăzi și în cea de mîine. (În cea de ieri nu era... la modă!).

Dar și aci trebuie să fim atenți ca să nu alunecăm spre cealaltă extremă și să contribuim la pregătirea acelor copii deviați, a acelor mici făpturi odioase, care se cred buricul pămîntului, își permit orice, știu orice, spun orice și pe care nu-i poți pune la punct că-ți sare în cap toată familia! Dar de apariția acestor specimene nu poate fi răspunzătoare, decît prea puțin, literatura pentru copii. Și din fericire, datorită educației socialiste, Domnul Goe e pe cale să dispară.

★

Să nu mințim copiii! Pe lîngă că îi îndrumăm greșit îndepărtîndu-i de adevărul pe care trebuie să-l cunoască și să-l iubească, îi putem face uneori să mai și sufere. Copilul acceptă ficțiunea care îi colorează imaginația și îl distrează — dar detestă instinctiv minciuna. (De ce, adică, să vorbim de instinct la puii de pisică sau de găină și nu și la puii de om?...). Copiii se nasc, cred, cu un fond sufletesc curat, pe care nu trebuie să-l alterăm din nepricepere și lipsă de discernămînt.

Copilul știe că nici iepurașii și nici rîndunelele nu vorbesc — dar îi place grozav să-i povestești ce vorbesc. Știe că nu există pitici — și totuși piticii sînt cei mai buni prieteni ai lui. Dar dacă-i spui că un lucru care cade direct sub simțurile lui e altminteri de cît știe el că este — asta îl surprinde, îl contrariază și-i strecoară în suflet amărăciunea neîncrederii. Una din cele mai adînci suferințe pentru un copil e „s-o prindă cu minciuna" pe mama lui, de pildă, sau chiar pe noi — a căror datorie e tocmai să-i deschidem ochii asupra adevărului.

Fără îndoială că trebuie să-i ascundem multe, să i le spunem treptat, cu băgare de seamă — dar mai ales cu grija de a nu-i da prilejul să ne prindă mințind.

Copiii „mint", de sigur. Ba, încă, cu plăcere. Dar atîta timp cît minciuna lor e gratuită, cît nu urmărește un anumit scop, nu poate fi vorba de „minciună". Imaginația copiilor scoate la iveală fapte care nu există decît în mintea lor neastîmpărată. Într-un cuvînt, fac și ei... literatură! Nu mai știu cîți ani aveam cînd i-am povestit mamei, cu toată seriozitatea, o întîmplare cu un cărăbuș cît o rață pe care-l întîlnisem noaptea trecută pe malul Moldovei... La început mama a zîmbit, apoi s-a încruntat:

— De ce spui minciuni?

— Nu spun minciuni... că doar nu-i *chiar*, ci numai *adică*...

A găsi, cînd scriem pentru copii, tonul care să le dea o înțelegere ca ceea ce le spunem „nu-i chiar, ci numai adică" — iată ce trebuie să încercăm. Și nu e ceva imposibil, deoarece asociațiile de idei neașteptate sînt apanajul copilăriei, iar noi scriitorii nu sîntem, în definitiv, decît niște copii bătrîni.

★

Într-o zi de mai, în șapte, cînd mormîntul lui G. Topîrceanu era albastru de „nu mă uita" ca și cerul, de deasupra lui *(Ceru-i albastru/ Ca o petală/ De miozot...)* — o fetiță cu rochie și cu ochi tot atît de albaștri a spus la căpătîiul mormîntului „Balada unui greer mic".

S-a încurcat de cîteva ori, întorcînd ochii speriați spre mama care s-a grăbit să-i vină în ajutor, iar la sfîrșit glasul ei subțirel, de greeruș, s-a frînt: *Cri-cri-cri,/ Toamnă gri, / Tare-s mic și necăjit!*

„Balada unui greer mic" nu e o poezie *pentru* copii. Și totuși, fetița pe care cei mari o puseseră să aducă cel mai nevinovat și mai înduioșător omagiu poetului de la a cărui moarte se împlineau optsprezece ani, a avut o clipă intuiția precisă a unui înțeles și a unui moment care ne-ar fi putut scăpa nouă — celor „mari".

De aceea, scriind pentru copii să ne ferim de sentimentul profund nedrept că „ne coborîm" pînă la ei. Dimpotrivă...

★

Am tradus și am citit traduse de alții, poeziile pentru copii ale scriitorilor sovietici Serghei Mihalkov, S. Marșak, Agnia Barto, ca și pe ale polonezului I. Tuvim. Ele mi-au confirmat multe din observațiile pe care le culesesem singură, dibuind, de-a lungul propriei mele experiențe.

Rețete practice în ce privește literatura pentru copii?

Pe tartajul unui caiet în care își adunase, cu migăloasă trudă și cu pasiune, o serie de rețete pentru „fabricarea" comicului, G. Topîrceanu a scris, la urmă: „Rețete practice... care nu sînt de loc practice!".

O mijlocie în ce privește vîrsta, mediul în care trăiesc, eventualele tare organice moștenite, inteligența și pregătirea copiilor fiind cu neputință de stabilit, totul trebuie apreciat și dozat de la caz la caz. Datoria noastră, a celor care scriem pentru copii, e să le oferim un material cît mai bogat și mai variat, din care cei indicați — părinți și educatori — să aibă de unde alege ce i se potrivește, la un moment dat, fiecăruia.

Iar norocul nostru, atît al educatorilor cît și al scriitorilor, e că de obicei copiii știu ei ce știu și procedează singuri, prin eliminare și fără ajutorul nimănui, la această foarte delicată și foarte dificilă selecție...

Spectacole cinematografice pentru tineret

În întîmpinarea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie, ce se va desfășura anul acesta la Varșovia — Ministerul Culturii împreună cu C.C. al U.T.M. organizează în perioada 15 iunie — 30 august 1955 — manifestații cinematografice pe tot cuprinsul țării. Astfel vor rula următoarele filme: PLOEȘTI: Campionul lumii; PITEȘTI: Copiii din Hiroșima, Doi acri de pămînt; ARAD: 2x2 = cîteodată 5, Mandi, Conștiința, Doi acri de pămînt, Merele de aur; CRAIOVA: Eu și bunicul, Mandi; DEVA: Libelula, Pe drumul libertății, Poteci primejdioase; TIMIȘOARA: Mandi, Conștiința, Îmblînzitoarea de tigri; REȘIȚA: Poteci primejdioase, Stiletul, Asaltul fortului din munți; PETROȘANI: Aventurile vasului Bogatîr; BACĂU: Conștiința, Îmblînzitoarea de tigri, Cîntecul fluviilor; IAȘI: Îmblînzitoarea de tigri, Mandi; GALAȚI: Îmblînzitoarea de tigri, Eu și bunicul, Astă seară se va termina totul; BÎRLAD: Libelula, Pe drumul libertății, Îmblînzitoarea de tigri; SUCEAVA: Libelula, Pe drumul libertății; CLUJ: 2 x 2 = cîteodată 5, Îmblînzitoarea de tigri, Libelula, Pe drumul libertății; BAIA MARE: Stiletul, Examen de maturitate; ORADEA: Îmblînzitoarea de tigri, Doi acri de pămînt; SATU MARE: Eu și bunicul, Poteci primejdioase; TG. MUREȘ: Libelula, Pe drumul libertății, Poteci primejdioase, Palatul Științei, Cu cîntec pe buze; ORAȘUL STALIN: Conștiința; SIBIU: Merele de aur, Expresul de Nürenberg, Misterul lacului din munți; CÎMPIA TURZII: Școala curajului, Asaltul fortului din munți, Poteci primejdioase; SINAIA: Poteci primejdioase, Examen de maturitate, Doi acri de pămînt, Nunta n-a avut loc, Merele de aur, Cu cîntec pe buze, Ne-am întîlnit undeva; CĂLIMĂNEȘTI: Libelula, Pe drumul libertății, Aventurile vasului Bogatîr; GOVORA: Aventurile vasului Bogatîr, Doi acri de pămînt, Examen de maturitate; OLĂNEȘTI: Parada tinereții.

O uriașă forță în slujba păcii

La 14 mai s-a semnat la Varșovia Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S. După cum se știe, Conferința de la Varșovia este o urmare a hotărîrii guvernelor statelor reprezentate la Conferința de la Moscova a țărilor europene care au căzut de acord asupra necesității de a reexamina situația în cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate.

Faptele dușmanilor păcii sînt astăzi evidente. Alianța fățișă a cercurilor agresive americane, engleze și franceze cu cercurile revanșarde din Germania occidentală a devenit un fapt împlinit prin intrarea republicii de la Bonn ca membră în blocul agresiv al Atlanticului de nord precum și în uniunea militaristă vest-europeană.

Reînvierea militarismului german este însoțită de activizarea forțelor agresive și în diferite alte părți ale lumii.

Lagărul păcii, democrației și socialismului se prezintă mai puternic și mai unit ca oricînd în fața amenințărilor din ce în ce mai fățișe ale cercurilor conducătoare din Occident în frunte cu cele mai agresive cercuri conducătoare americane.

★

Ca urmare a celui de al doilea război mondial cătușele capitalismului au fost rupte pe un front larg. Alături de lagărul mondial capitalist a apărut lagărul mondial al socialismului și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică și R. P. Chineză. *Acest lagăr constituie cea mai măreață cucerire a popoarelor; el reprezintă viitorul, arată calea spre care se dezvoltă mersul istoriei, al omenirii.*

Raportul de forțe dintre cele două lagăre s-a schimbat în mod hotărît în favoarea lagărului păcii și socialismului. Din întreaga populație a Europei de aproximativ 600.000.000 de oameni, circa jumătate — ceva mai puțin de 300.000.000 — s-a încadrat ferm în lagărul socialismului. Și în Asia există o situație asemănătoare. Ceva mai puțin de jumătate din cei 1.400.000.000 locuitori ai Asiei trăiesc în țări de democrație populară.

În ce constă puterea uriașă a lagărului păcii și socialismului, care sînt forțele motrice ce-l fac să fie astăzi mai puternic ca oricînd?: *Lagărul păcii și socialismului reprezintă o uriașă forță economică, politică, morală și militară.* El este puternic prin inepuizabilele sale resurse umane și materiale, prin economia sa în continuă dezvoltare, prin trăinicia orînduirii sociale a țărilor acestui lagăr, prin unitatea și superioritatea morală pe care o posedă.

O economie în plin progres

În țările lagărului socialist acționează legea economică fundamentală a socialismului pe baza căreia are loc dezvoltarea și înflorirea neîncetată a întregii economii, realizarea unei dezvoltări furtunoase a forțelor de producție, progresul continuu al tehnicii — toate în interesul ridicării neîncetate a nivelului de trai al poporului. În țările capitaliste urmările goanei după profituri maxime, anarhiei producției, concurenței sălbatice sînt șomajul, crizele de supraproducție. Este categoric și izbitor de evidentă superioritatea modului de producție socialist față de modul de producție capitalist. *Această superioritate stă la temelia forței lagărului păcii și socialismului.*

Țările lagărului democrației și socialismului dispun de inepuizabile resurse materiale. În aceste țări se găsesc absolut toate materiile prime necesare industriei moderne inclusiv cele necesare producției energiei atomice. Uniunea Sovietică se află pe primul loc în lume în ceea ce privește rezervele de minereu de fier, petrol, mangan etc. R. P. Chineză ocupă primul loc în lume în ceea ce privește wolframul, stibiul, cositorul și unul din primele locuri în ceea ce privește cărbunele, fierul, bauxita. Țara noastră deține primul loc în Europa (după U.R.S.S.) în privința rezervelor de petrol. Ungaria — în privința bauxitei, Polonia — în privința minereului de zinc. Țările lagărului socialist posedă mari zăcăminte de uraniu.

Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și celelalte țări de democrație populară, acordînd o deosebită atenție industriei grele dezvoltă multilateral economia lor. Gigantica putere socialistă, Uniunea Sovietică, a obținut uriașe progrese în toate ramurile economiei. Producția industriei grele a Uniunii Sovietice era la sfîrșitul anului trecut de 3,4 ori mai mare decît în 1940. Oamenii sovietici au construit prima centrală electrică din lume acționată pe bază de energie atomică, iar în prezent lucrările pentru construirea unor **centrale atomice cu putere de 50—100.000** kw. sînt în curs. Nici o țară din lume nu dispune de un număr atît de mare de cadre specializate ca U.R.S.S. Agricultura sovietică se dezvoltă de asemenea într-un ritm furtunos.

Datorită sprijinului frățesc și multilateral al U.R.S.S., țările de democrație populară au dobîndit mari succese în dezvoltarea economiei lor. Producția industrială globală a acestor țări a depășit de peste 3 ori pe cea dinainte de război. Marea Republică Populară Chineză trăiește o viață nouă. Ritmul rapid de industrializare transformă China într-un puternic stat industrial.

Și celelalte țări de democrație populară înregistrează succese din ce în ce mai mari în dezvoltarea economiei lor. Așa, de pildă, producția de energie electrică a Cehoslovaciei a întrecut pe cea a Franței și Italiei, iar producția de oțel a acestei țări — producție calculată pe cap de locuitor — a ajuns aproape pe cea a Angliei. Producția industrială a Poloniei a întrecut pe cea a Italiei și va depăși în curînd Franța în această privință. Țara noastră produce 10 milioane tone petrol anual — odată și jumătate mai mult decît în 1938, peste 6 milioane tone cărbune — de peste două ori mai mult decît în 1938, circa 2 milioane tone ciment — aproape de patru ori mai mult decît în 1938.

Toate acestea sînt fapte care nu pot fi ascunse opiniei publice mondiale. Această realitate silește presa reacționară din apus să recunoască superioritatea țărilor lagărului socialist. Așa de pildă ziarul american „Christian Science Monitor" se plînge că: „Țări altădată înapoiate au devenit acum centre ale industriei grele, fortărețe ale unor armate de muncitori... Azi țările din răsărit, conduse de comuniști, pot rivaliza în multe domenii cu Europa occidentală. Producția de oțel, cărbune, energie electrică și ciment, luată pe cap de locuitor, a ajuns aproape pe cea a Europei occidentale și în unele cazuri o depășește..."

Și într-adevăr. Într-un acces de sinceritate ziarul american nu se înșeală. Este semnificativ faptul că în timp ce în Franța, Belgia, Austria, Olanda, Grecia și Luxemburg volumul producției industriale a crescut în ultimii 15 ani numai cu 31 la sută, nivelul producției industriale a Poloniei, Ungariei, Cehoslovaciei, Romîniei, Bulgariei și Albaniei a sporit în 1952 aproape de trei ori față de anul 1937. **Conferința de la Varșovia constituie un** nou stimulent pentru consolidarea continuă a colaborării frățești dintre țările lagărului socialist. În articolul 8 al Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia se prevede că părțile contractante vor acționa într-un spirit de prietenie și colaborare în scopul dezvoltării și întăririi continue a legăturilor economice și culturale dintre ele, călăuzindu-se după principiile respectării reciproce a independenței și suveranității lor și neamestecului în treburile lor interne. Tratatul de la Varșovia ridică pe o treaptă nouă relațiile economice și culturale ale țărilor semnatare.

Poporul — stăpîn pe soarta sa

Cine stăpîneau înainte vreme în Polonia? Panii. În Romînia — moșierii, în Ungaria — grofii... În aparență — nume diferite. În realitate însă aceeași pacoste pentru popoare. „Curbele de sacrificiu" nu au fost cunoscute numai de către muncitorii din țara noastră. Ele au fost cunoscute și de muncitorii Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei. În timpurile acelea, în fiecare din aceste țări cîrmuitorii se schimbau pe rînd. Metodele lor de jaf și asuprire a poporului muncitor se asemănau însă ca două picături de apă. Plecau unii dintre exploatatori ghiftuiți de sîngele și sudoarea poporului, veneau alții, trup și sînge din același parazit sîngeros — clasele exploatatoare. Oamenii muncii se zbăteau în ghiarele mizeriei, mii și mii dintre ei mureau de foame.

Dar masele populare, adevărații făuritori ai istoriei, au schimbat cursul propriei lor vieți. În țările lagărului socialist s-a făurit o nouă orînduire socială. Omul muncii nu mai este batjocorit și exploatat. Acum, el este stăpîn în propriul lui stat. Statul sovietic și statele de democrație populară exprimă interesele oamenilor muncii de la orașe și sate. Solidaritatea, trăinicia orînduirii sociale a țărilor acestui lagăr constituie un izvor imens al forței invincibile a lagărului socialismului. Se vede treaba că asemenea lucruri nu le convin celor de peste ocean. Așa se face că în ultima vreme, cercurile reacționare agresive din S.U.A. au început să-și bată gura mai mult decît le este obiceiul pe tema unei așa zise „eliberări" a țărilor în care au biruit pentru totdeauna muncitorii și țăranii, în care la putere au venit oamenii muncii înșiși. Poporul romîn, liber și stăpîn pe destinele sale a hotărît însă odată pentru totdeauna problema regimului de stat al Romîniei și nu va permite nici unei puteri străine să se amestece în această chestiune.

Coeziunea și unitatea lagărului socialist **se manifestă și prin faptul că oamenii** muncii din țările care-l formează stau strîns uniți în jurul guvernelor, al partidelor comuniste și muncitorești care au la bază atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă.

Relații frățești

Datorită coeziunii și unității sale, lagărul păcii și socialismului a devenit o forță uriașă, nemaiîntîlnită în istorie. Între țările care fac parte din lagărul socialist — țări care au o comunitate de interese: construirea socialismului și apărarea cauzei păcii — s-au stabilit relații frățești, relații de tip nou, pătrunse de ideologia internaționalismului socialist.

Conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa a demonstrat încă odată superioritatea relațiilor dintre țările lagărului socialist. În puternic contrast cu relațiile dintre țările capitaliste în care Statele Unite sînt acelea care dictează hotărîrile luate în blocurile și uniunile militare din occident, hotărîrile Conferinței de la Varșovia au demonstrat unitatea de nezdruncinat a lagărului socialist, coeziunea lui deplină, uriașa superioritate a noilor relații care s-au format între țările acestui lagăr.

Puternic prin unitatea și coeziunea de monolit a rîndurilor sale, lagărul păcii, democrației și socialismului se bucură de simpatia și sprijinul popoarelor din întreaga lume care văd în el principalul reazim în lupta mondială pentru pace.

El are astăzi un mare prestigiu internațional în fața întregii omeniri iubitoare de pace deoarece întreaga politică de pace a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară pornește de la ideia leninistă a coexistenței pașnice a celor două sisteme, deoarece această politică exprimă năzuințele fierbinți de pace și libertate ale tuturor popoarelor lumii.

De strajă păcii

Există unele cercuri conducătoare din Apus care traduc dorința noastră fierbinte de pace, drept „slăbiciune". Aceste cercuri se înșeală amarnic.

Țările lagărului socialismului posedă forța militară necesară pentru a le tăia pofta de agresiuni domnilor imperialiști. În momentul de față Uniunea Sovietică dispune de o armată de uscat, de forțe aeriene militare și de o flotă maritimă militară de prim rang, bine înarmate cu toate tipurile de arme moderne. În armata sovietică se află cadre de comandă călite și cu o vastă experiență, pregătite pe baza științei militare marxist-leniniste. În armata sovietică, din fiecare 100 ostași, 77 **sînt comuniști și comsomoliști. În anii de** după război în armata sovietică se desfășoară o pregătire tehnico-operativă ținînd seama de noile mijloace de luptă, de actualele cerințe ale războiului modern.

Un șir de ani, cercurile conducătoare din S.U.A. au căutat să sperie lumea cu deținerea monopolului bombei atomice. Ulterior, după ce Uniunea Sovietică a declarat că posedă arma atomică și cu hidrogen, cercurile agresive americane au făcut mare tapaj pe seama deținerii supremației bombei cu hidrogen. După cum se știe însă în producția de arme cu hidrogen, oamenii sovietici au obținut asemenea succese încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit în situația celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii. Deși posedă arma atomică, U.R.S.S. luptă consecvent pentru reducerea armamentelor și interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă.

Forțele armate ale statelor democrat-populare, armate ale muncitorilor și țăranilor eliberați, au de asemenea un moral ridicat, dispun de o tehnică modernă. Ele au învățat, după modelul forțelor armate sovietice, să lupte în condiții complicate, să folosească arme moderne de luptă.

Înființarea Comandamentului unic, măsură luată în cadrul Conferinței de la Varșovia, în scopul de a coordona eforturile de apărare ale țărilor democratice din Europa va duce la crearea unor condiții optime de apărare și de înăbușire în fașă a unui eventual atac și implicit, să asigure suveranitatea și independența națională în cazul cînd un atac imperialist s-ar produce.

Țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică duc o necontenită politică de apărare a păcii.

★

Poporul și tineretul patriei noastre au salutat cu bucurie ratificarea Tratatului de la Varșovia de către Marea Adunare Națională a R.P.R. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală a fost ratificat de toate statele semnatare. Tînăra noastră generație este mîndră că face parte din marea familie unită a popoarelor libere.

Tineretul romîn își iubește cu ardoare patria sa scumpă fiind hotărît să contribuie prin toate mijloacele la întărirea lagărului păcii, democrației și socialismului — uriașă forță pusă în slujba păcii și progresului omenirii.

C. ROMAN

Corespondență telefonică

Opinia publică din Italia se pronunță pentru o politică independentă

Paolo Pescetti
CORESPONDENTUL LA ROMA AL „SCINTEII TINERETULUI"

In centrul atenției opiniei publice italiene se află ultimele evenimente survenite pe plan internațional. Aceste evenimente au făcut să apară și mai clar necesitatea unei schimbări radicale în politica Italiei. Pături tot mai largi ale poporului italian cer părăsirea primejdioasei politici atlantice care se exprimă prin înfeudarea țării trusturilor americane și prin participarea ei la ... Italia să devină unul din principalele „capete de pod" pentru politica agresivă a S.U.A. în Europa. Opinia publică italiană cere o politică care să țină seama de interesele naționale ale țării și s-o situeze printre factorii activi în procesul de destindere a încordării internaționale. Toată lumea este convinsă aici de posibilitățile deschise în această direcție de ultimele inițiative ale Uniunii Sovietice.

Printre aceste inițiative se numără și încheierea Tratatului de Stat cu Austria. Astfel la frontierele Italiei, alături de Elveția, s-a născut un stat nou, independent și neutru. In același timp, tratativele începute la Belgrad între reprezentanții Uniunii Sovietice și Iugoslaviei au impresionat puternic întreaga opinie publică din Italia prin contribuția pe care o pot aduce aceste tratative cauzei păcii.

Aceste fapte au pus într-o poziție extrem de critică principalul partid guvernamental — partidul democrat-creștin — a cărei politică, așa cum el însuși o definește, nu se chiamă italiană, ci „atlantică".

Este incontestabil că guvernul se află într-o postură deosebit de critică. Tocmai de aceea el încearcă să creeze în țară o astfel de situație încît schimbarea politicii externe să devină o imposibilitate. Printre alte măsuri care servesc acestui scop este și încercarea de transformare a Italiei într-o bază avansată de agresiune a blocului atlantic. In această direcție se vorbește din ce în ce mai insistent de transferarea în Italia a trupelor americane care urmează să evacueze Austria în urma încheierii Tratatului de Stat. Pînă acum prezența soldaților americani în Italia era motivată de necesitățile privind ocupația Austriei. Dar acum cînd Austria este liberă, ce justificare mai are sosirea unor noi contingente de trupe americane în Italia? „Ni se pare — scrie „Il Popolo del Veneto", săptămînal provincial al partidului democrat-creștin — că nici neutralizarea Austriei, nici tratativele sovieto-iugoslave nu pot să justifice transferarea acestor forțe militare al căror efect ruinător ar duce la o... veritabilă ocupație. Italia este de pe acum mai mult decît suficient angajată". Și săptămînalul încheie cu concluzia: „In cazul cînd forțele de ocupație (americane N.R.) vor fi efectiv transferate în Italia, nimeni nu-i va mai putea contrazice pe comuniști cînd vor afirma că sîntem supuși Americii".

Desigur că alături de cercurile cele mai reacționare ale burgheziei italiene, guvernanții americani sînt deosebit de interesați în menținerea actualei politici a guvernului italian. Imperialiștii americani își dau seama că schimbarea politicii externe italiene ar da o lovitură serioasă intereselor lor politice și economice. In această ultimă direcție trusturile americane sînt deosebit de interesate în acapararea terenurilor petrolifere descoperite de curînd în Sicilia și în alte regiuni din Italia. Așa se explică de ce, chiar în ziua alegerii noului președinte al Italiei, ziarul american care apare la Roma, „Rome Daily American", anunța intenția Pentagonului de a transfera în Italia trupele americane de ocupație din Austria.

Incrîncenarea cu care actualul guvern italian se agață de politica agresivă atlantică este în fapt o dovadă că acești politicieni speră să se mențină la putere, împotriva voinței populare, cu ajutorul falimentarei politici „de pe poziții de forță". Dar situația de azi din Italia este cu totul diferită de cea de acum cîteva luni. Și nu este vorba numai de poziția bine cunoscută a maselor muncitorești și țărănești și a reprezentanților ei politici ci și de acele forțe care acționează în rîndurile partidelor coaliției guvernamentale. O expresie a acestei situații este și alegerea lui Giovanni Gronchi ca președinte al Italiei. Este știut că Scelba, Fanfani și alți cîțiva conducători democrat-creștini au întreprins tot felul de manevre pentru a împiedica alegerea lui Gronchi, cu toate că și acesta face parte din partidul democrat-creștin. De ce aceasta? Răspunsul îl dă în parte ziarul american „New York Times" care scria imediat după alegerea lui Gronchi: „Președintele Gronchi și-a manifestat totdeauna înclinația spre neutralitate și n-a manifestat nicidată vreun entuziasm față de Uniunea Atlantică și față de celelalte obligații ale Italiei față de Occident". In lumina acestei aprecieri este de înțeles de ce alegerea lui Gronchi efectuată cu voturile deputaților comuniști, socialiști și a unei părți însemnate a deputaților democrat-creștini a fost o lecție usturătoare pentru reprezentanții italieni ai politicii atlantice.

Tendința spre schimbarea actualei orientări a politicii externe italiene se manifestă deosebit de activ și în rîndurile unui curent important al tineretului democrat-creștin. Grupuri de tineret din partidul democrat-creștin afirmă în mod public că sprijină atitudinea luată de președintele republicii în mesajul pe care l-a adresat țării. Mulți tineri catolici se declară de acord cu linia politică promovată de Gronchi și exprimată mai limpede de săptămînalul democrat-creștin „Perspective" care în urmă cu cîteva zile, după ce scria că Uniunea vest-europeană pune Europa occidentală în dependență față de S.U.A. și Anglia, sublinia că în prezent există posibilități pentru Italia de a-și asuma alături de statele neutre rolul de promotor al unei politici care să contribuie la destinderea încordării internaționale și la stabilirea unor relații de bună vecinătate între state. Săptămînalul democrat-creștin îndeamnă la stabilirea pe o bază reală a unei colaborări „mai strînse cu toate țările răsăritului și occidentului". Aceasta este linia politică care la Congresul de la Milano al partidului democrat-creștin a reușit să cucerească majoritatea voturilor și să înfrîngă curentul reprezentat de șeful guvernului Scelba.

Presiunea opiniei publice a devenit atît de puternică încît obligă pe unii reprezentanți ai guvernului să atingă problema liniei politicii externe a Italiei ca urmare a neutralității Austriei. Așa a făcut de pildă, ministrul afacerilor externe al Italiei, Martino în cadrul discursului pe care l-a rostit la Palermo la 22 mai. Desigur că el a căutat pe toate căile să justifice actuala orientare a guvernului italian —

Devine tot mai limpede însă că în lumina ultimelor evenimente internaționale care au stîrnit un interes deosebit în întreaga opinie publică italiană, chestiunea unei schimbări a politicii externe pe linia intereselor naționale ale țării, nu va mai putea fi multă vreme ocolită. Așa după cum se arată în ultima rezoluție a Partidului Comunist Italian, poporul trebuie să lupte pentru a elimina orice amestec politic și economic din partea americanilor, pentru a recuceri deplina independență a Italiei, pentru a restabili și dezvolta schimburile economice și culturale cu toate țările, pentru a reduce povara cheltuielilor militare și pentru a refuza cu hotărîre orice formă de ocupație străină. Numai urmînd această linie Italia își va putea redobîndi prestigiul pe plan internațional. In jurul acestei platforme se unesc pături din ce în ce mai largi ale poporului italian.

Cele 10 milioane italieni și cele 2 milioane de tineri italieni care au semnat Apelul de la Viena pentru interzicerea armelor atomice dovedesc cu prisosință hotărîrea maselor populare de a-și intensifica lupta pentru pace împotriva celor ce uneltesc un nou război.

Armament american, soldați francezi

CAIRO 1 (Agerpres). — Ziarul „Al-Gumhuria" scrie că opinia publică din țările arabe a aflat cu indignare de intenția guvernului Franței de a aduce în Algeria o divizie franceză din Germania occidentală pentru a înăbuși mișcarea de eliberare națională a popoarelor din Africa de nord.

Ziarul scrie că reprezentanții diplomatici ai țărilor arabe acreditați la Washington intenționează să adreseze Departamentului de stat al S.U.A. un protest, întrucît această divizie este înzestrată cu armament american și face parte din efectivul forțelor armate ale Uniunii nord-atlantice. Pactele imperialiste, ca Uniunea nord-atlantică și pactul militar turco-irakian, create sub pretextul „apărării împotriva comunismului", subliniază „Al-Gumhuria", servesc în realitate pentru apărarea intereselor puterilor imperialiste.

Declarația lui Eisenhower

PEKIN 1 (Agerpres). — China Nouă

Potrivit relatărilor presei din Washington, în cadrul conferinței de presă care a avut loc la 31 mai, președintele S.U.A., Eisenhower, a declarat că expulzarea celor patru aviatori americani constituie o „dovadă" a dorinței Chinei „de a face ceva pentru a contribui la atenuarea încordării".

După cum se știe, cei patru aviatori au pătruns pe bordul unor avioane americane în spațiul aerian al Chinei pentru a se deda la acte de provocare.

Eisenhower a omis să arate ce măsuri vor lua S.U.A. în vederea destinderii încordării în Extremul Orient și în special în zona Taivanului. El a indicat că S.U.A. nu au intenția să „abandoneze" insulele Quemoy și Matsu.

Scurte știri

● In cadrul Festivalului Internațional muzical care se desfășoară la Praga și în alte orașe ale Cehoslovaciei, la Brno a avut loc un concert al orchestrei simfonice din Brno cu concursul pianistului romîn Mîndru Katz.

Concertul, la care au asistat peste 1.000 de persoane, s-a bucurat de un deosebit succes.

● La 1 iunie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Populară Polonă, P. K. Ponomarenko a predat în numele guvernului U.R.S.S. spre păstrare guvernului Republicii Populare Polone instrumentele de ratificare a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la Varșovia.

● Răspunzînd invitației Sovietului Suprem al U.R.S.S., o delegație a Riksdagului suedez în frunte cu președintele celei de a doua camere a Riksdagului, Gustaf Nilsson, a sosit la 1 iunie la Moscova. Delegația este compusă din 16 persoane.

● La 1 iunie a sosit la Moscova delegația austriacă care va duce tratative în problemele economice, în conformitate cu Memorandumul sovieto-austriac din 15 aprilie a.c. Delegația este condusă de W. Platzer, șeful departamentului de politică economică din Ministerul Afacerilor Externe al Austriei.

● La 1 iunie, reprezentantul japonez la tratativele sovieto-japoneze în vederea normalizării relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia, Matsumoto, l-a vizitat pe ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, I. A. Malik, însărcinat de guvernul sovietic să ducă tratativele cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze. Vizita a avut un caracter protocolar.

● Recent, organele Ministerului Afacerilor Interne al R. Cehoslovace au demascat și arestat 13 agenți americani strecurați din Germania occidentală pe teritoriul R. Cehoslovace, precum și alte persoane care făceau spionaj în folosul serviciului de spionaj american.

● La 1 iunie, în orașul italian, Messina (Sicilia), s-a deschis sesiunea miniștrilor afacerilor externe ai țărilor participante la Uniunea Europeană a cărbunelui și oțelului — Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg.

Vizita delegației sovietice în Iugoslavia

ZAGREB 1 (Agerpres). — De la corespondentul special al agenției TASS:

Delegația guvernamentală sovietică își continuă călătoria prin țară. La 1 iunie ea a vizitat orașele Liubliana și Zagreb, și cele mai mari întreprinderi din aceste orașe.

In cursul călătoriei, între delegația U.R.S.S. și cea a R.P.F. Iugoslavia a continuat într-o atmosferă prietenească schimbul de păreri în problemele care interesează Uniunea Sovietică și Iugoslavia.

In seara zilei de 31 mai, B. Krajger, președintele Vecei executive a Republicii Populare Slovenia, a oferit la reședința din Bled a președintelui R.P.F. Iugoslavia un dejun în cinstea membrilor delegației guvernamentale a U.R.S.S., N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian. La dejun au luat parte membrii delegației iugoslave E. Kardelj, A. Rankovici și alții.

La acest dejun care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă și cordială, B. Krajger și N. S. Hrușciov au rostit cuvinte de salut prietenești.

La 1 iunie, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au plecat din Bled în capitala Republicii Populare Slovenia — Liubliana, unde au vizitat uzina „Litostroi", o nouă realizare a industriei iugoslave. Construirea uzinei a început în 1946. După un an ea a fost pusă în funcțiune iar în 1948 a produs prima turbină. Această uzină a cărei construcție nu este încă terminată, produce utilaj pentru centrale hidroelectrice, utilaj minier și alte utilaje destinate satisfacerii nevoilor economiei naționale a Iugoslaviei, precum și exportului. Astfel, întreprinderea produce astăzi macarale și utilaj pentru o hidrocentrală care se construiește în Pakistan. Uzina a furnizat utilaj și altor țări. Puterea totală a turbinelor construite la „Litostroi" este de peste 500.000 kw.

Alături de întreprindere au fost construite numeroase case confortabile cu mai multe etaje pentru muncitori și funcționari.

Directorul uzinei, inginerul Bozidar Gustin, președintele Consiliului muncitoresc, Joze Jager și alți reprezentanți ai administrației și ai personalului tehnic au dat explicații membrilor delegației sovietice.

N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au făcut aprecieri favorabile asupra construcției clădirilor uzinei și activității întreprinderii. N. S. Hrușciov a atras în mod deosebit atenția asupra faptului că secțiile uzinei sînt construite în întregime din beton armat și sînt bine concepute.

Intr-o convorbire cu reprezentanții uzinei, N. S. Hrușciov a declarat că nu poate spune multe despre procesul tehnologic al uzinei, deoarece ar avea nevoie de mai mult timp pentru a-l cunoaște. In ceea ce privește pavilioanele uzinei, ele au fost concepute bine și au fost construite rentabil și cu pricepere.

Conducătorii uzinei au oferit delegației sovietice un album cu fotografii ale uzinei. N. S. Hrușciov a mulțumit pentru dar și a spus că va arăta acest album inginerilor sovietici.

N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian i-au invitat pe reprezentanții uzinei să viziteze U.R.S.S., unde vor fi primiți frățește.

După vizita făcută la „Litostroi", membrii delegației U.R.S.S. au plecat la Zagreb — capitala Republicii Populare Croația.

La plecarea delegației sovietice la gară a avut loc o manifestație în cinstea ei. In gara pavoazată cu drapele sovietice și iugoslave, se afla aliniată o gardă de onoare. Muzica militară a executat imnurile de stat ale U.R.S.S. și Iugoslaviei.

Delegația sovietică a fost salutată cu căldură de populația Liublianei care s-a adunat pe străzile orașului de-a lungul drumului străbătut de oaspeții sovietici.

La gara din Zagreb, delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația și de alți conducători ai republicii. In gară se afla aliniată o gardă de onoare. Muzica militară a executat imnurile de stat ale U.R.S.S. și Iugoslaviei.

De la gară, membrii delegației sovietice împreună cu membrii delegației iugoslave au plecat spre palatul din piața „Stepan Radici". In cursul zilei, membrii delegației sovietice au vizitat secțiile uzinei „Rade Koncear". Membrii delegației sovietice au avut o îndelungată și cordială convorbire cu muncitorii și cu administrația uzinei care au vorbit despre activitatea întreprinderii, despre organizarea producției și activitatea organizațiilor obștești din uzină.

In cursul vizitei delegației sovietice la Zagreb, străzile orașului parcurse de delegație erau pline de lume.

La 1 iunie, V. Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația, a oferit în palatul din piața „Stepan Radici" un dejun în cinstea delegației guvernamentale a U.R.S.S.

Marea grevă a feroviarilor englezi continuă

LONDRA 1 (Agerpres). — Deși guvernul britanic a obținut împuterniciri speciale în urma decretării stării excepționale, greva celor 70.000 de muncitori de la căile ferate, membri ai sindicatului unit al mecanicilor de locomotive și fochiștilor care a început acum 4 zile, se desfășoară cu aceeași intensitate, paralizînd aproape în întregime traficul feroviar din Anglia.

Transportul de pasageri și activitatea serviciilor poștale au fost dezorganizate. Reducerea bruscă a transporturilor pe căile ferate are serioase consecințe asupra activității industriei și în primul rînd asupra activității întreprinderilor metalurgice care trec prin dificultăți în ce privește aprovizionarea cu materii prime și expedierea produselor finite, (aproximativ 88 la sută din cărbunele folosit de întreprinderi este transportat pe căile ferate). In afară de cele două mari oțelării cu peste 50.000 de muncitori care au anunțat că vor închide porțile la sfîrșitul săptămînii, o mare parte din celelalte mari oțelării din Anglia au anunțat de asemenea reducerea producției lor. In Scoția, situația este și mai gravă, iar o oțelărie a încetat lucrul.

Situația s-a agravat și mai mult marți după amiază, deoarece s-a terminat vacanța școlară. Corespondentul agenției France Presse relatează că toate șoselele din jurul Londrei sînt aglomerate la maximum, iar pe șoselele care duc spre nordul industrial, șirul de vehicule blocate se întinde pe o distanță de zeci de kilometri.

Isteria războinică în S. U. A. în plină acțiune

WASHINGTON 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Guvernul Statelor Unite a dat ordin organelor guvernamentale ca în luna iunie să se evacueze timp de trei zile din capitală și să activeze în centre „excepționale". Această măsură a fost luată sub pretextul necesității de a face să crească atenția populației față de problemele „apărării civile".

Incepînd de la 15 iunie, președintele, cabinetul, conducătorii organelor guvernamentale și aproximativ 15.000 de funcționari de stat vor fi evacuați în centre situate la o distanță de 50—300 de mile de Washington.

La 31 mai, secretarul Casei Albe pentru problemele presei, a declarat corespondenților că Eisenhower va fi însoțit de un personal „excepțional" și de cîțiva reprezentanți ai presei, radio-difuziunii, societăților de televiziune și reporteri fotografici.

Este evident că aceste măsuri sînt legate de uriașele alocații pentru înarmare și de propaganda în favoarea politicii „de pe poziții de forță".

Funeraliile academicianului Aristide Caradja

Miercuri 1 iunie au avut loc, la cimitirul Bellu, funeraliile academicianului Aristide Caradja. Au fost de față acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. Gh. Macovei, acad. Șt. Vencov, acad. Andrei Rădulescu, acad. Ionescu-Mihăești, prof. N. Sălăgeanu și prof. G. Murgeanu, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., numeroși cercetători științifici din cadrul Institutelor Academiei R.P.R., oameni de știință.

La catafalcul defunctului a luat cuvîntul acad. Gh. Macovei, care a subliniat că Aristide Caradja, membru onorific al Academiei R.P.R. a fost unul din cei mai valoroși membri ai secției de științe biologice, agronomice, geologice și geografice a Academiei R.P.R. Deși a urmat studii juridice, el a studiat paralel și zoologia, botanica, paleontologia și geologia, discipline pentru care avea o înclinație deosebită și care au constituit temeiul evoluției lui științifice ulterioare. El s-a consacrat îndeosebi studiilor de entomologie.

Opera științifică a lui Caradja de o valoare unică, este concentrată în peste 60 de lucrări, apărute în cea mai mare parte în publicațiile Academiei.

A luat apoi cuvîntul prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C. I. Parhon", care a relevat vastitatea și valoarea deosebită a operei științifice a lui Aristide Caradja. Colecția sa de fluturi numără 100.000 exemplare admirabil preparate și conservate. Cu toate propunerile făcute de diferite muzee de zoologie din străinătate care i-au oferit sume fabuloase pentru colecția sa, A. Caradja nu a înstrăinat-o, ci a donat-o muzeului de istorie naturală „Grigore Antipa" din București, pentru a fi pusă la dispoziția cercetătorilor din domeniul științelor naturii.

Opera științifică a lui Aristide Caradja asigură autorului ei un loc de cinste în știința patriei noastre și în știința universală.

(Agerpres)

Știri sportive

CURSA PRIETENIEI ROMINO-BULGARE

Iubitorii de sport din țara noastră au primit cu mare interes vestea organizării de către ziarele „Informația Bucureștiului" și „Vecerni Novini" (Sofia) a competiției cicliste internaționale „Cursa prieteniei romîno-bulgare" București—Sofia.

Această frumoasă întrecere sportivă care va deveni tradițională marchează apropierea datei cînd oamenii muncii romîni și bulgari vor sărbători împlinirea unui an de la inaugurarea mărețului pod al prieteniei de peste Dunăre. Cursa ciclistă București—Sofia este o expresie a legăturilor frățești dintre sportivii romîni și bulgari.

Sub aspectul tehnic sportiv întrecerea promite un pasionant spectacol. Traseul care străbate cele mai pitorești regiuni ale Bulgariei este foarte dur, cerînd o pregătire desăvîrșită din partea concurenților.

Etapa a doua Gabrovo—Plovdiv (165 km.) va constitui o grea încercare pentru cicliști. După plecarea din Gabrovo, la 7 km. va începe escaladarea munților Balcani pe un urcuș în serpentine de 18 km., care va culmina la trecătoarea Sipka (1.329 m.). Coborîrea munților se va face pe serpentine foarte periculoase pe o distanță de 17 km., după care se va ajunge în orașul Kazanlîc, care deschide Valea Trandafirilor. Cei mai buni cicliști romîni și bulgari vor lupta să obțină victoria de-a lungul a 531 km. dintre care 200 sînt asfaltați.

CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX

Miercuri după amiază s-au desfășurat primele întîlniri contînd pentru sferturile de finală ale campionatelor europene de box. Un succes remarcabil a obținut la cat. semimijlocie maestrul sportului din R.P.R. Nicolae Linca care a învins la puncte pe Melek (Turcia). In urma acestei victorii Linca s-a calificat pentru semifinalele acestei categorii.

La categoria cocoș întîlnirea dintre campionul european Stefaniuk (R.P. Polonă) și campionul R.P.R. Victor Șchiopu s-a încheiat cu victoria la puncte a pugilistului polonez.

Expoziția „Pentru sănătatea și fericirea copiilor"

Miercuri la amiază s-a deschis la Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitală, cu prilejul Zilei internaționale a copilului, expoziția „Pentru sănătatea și fericirea copiilor", organizată de Ministerul Sănătății, C. C. al Sindicatului muncitorilor sanitari, Centrul de educație sanitară și Casa de Cultură a Sindicatelor din București.

Plenara Uniunii Scriitorilor din R. P. R

In cinstea Zilei Internaționale a Copilului se vor desfășura la Casa Scriitorilor, în zilele de vineri, 3 iunie (cu începere de la ora 17,00) și sîmbătă, 4 iunie lucrările plenarei Uniunii Scriitorilor din R.P.R. care va dezbate „Problemele literaturii pentru copii".

Raportor: Marcel Breslașu.

La dezbateri participă, în afară de scriitori și artiști plastici, tovarăși din conducerea Uniunii Tineretului Muncitor, Ministerului Culturii, Ministerului Invățămîntului, Editurii Tineretului, publicațiilor pentru copii, precum și instructori de pionieri, educatori etc.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Libertății:** Imblînzitoarea de tigri; **Republica, I. C. Frimu,** Infrățirea între popoare, **23 August:** Neamul Jurbinilor; **Magheru, Victoria:** Eu și bunicul; **Vasile Roaită, Unirea:** Mînăstirea din Parma; **Maxim Gorki:** Săgeata zboară în țara basmelor. Muzicanții de la Brema. Unde este Mișa; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini. Noutățile zilei. Un tezaur al artei populare. Pionierul nr. 1/1955 (romînesc). Sportul sovietic nr. 3/1955. Știința și tehnică nr. 53/1954. Pioniería nr. 2/1955; **Elena Pavel, 8 Martie:** 2 x 2 — cîteodată 5; **Tineretului:** Din Argentina în Mexic; **Gh. Doja, Lumina:** Merele de aur; **Al. Popov:** Cine-și iubeste nevasta; **Cultural:** Cei trei mușchetari; **C. David:** Copiii din Hiroshima; **Alex. Sahia:** Submarinul 323; **Flacăra:** Contele Mișka; **T. Vladimirescu:** Ivan cel groaznic; **Arta:** Cîntecul fluviilor; **Munca:** Doi acri de pămînt; **Miorița:** Tinerețea lui Maxim; **Moșilor, Popular:** Portul din nord; **Donca Simo:** Mascarada; **Rahova:** Un vals vienez; **Aurel Vlaicu:** Incercarea fidelității; **Ilie Pintilie:** Hamlet; **M. Eminescu, Boleslaw Bierut:** Directorul nostru. Pui de șoimi; **1 Mai:** Libelula. Pe drumul libertății; **Volga:** Aleksandr Matrosov; **8 Mai:** Chemarea destinului; **N. Bălcescu:** Un om teribil; **Gh. Coșbuc:** Un caz în taiga; **Olga Bancic:** Cei 13.

Călătoria delegației sovietice prin Iugoslavia

I. Jukov, V. Maievski
corespondenți speciali ai ziarului „Pravda"

Astăzi (la 31 mai — N.R.) la ora 5,30 dimineața membrii delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice — N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, D. T. Șepilov, A. A. Gromîko și P. N. Kumîkin, însoțiți de membrii delegației guvernamentale iugoslave E. Kardelj, A. Rankovici, K. Popovici, V. Miciunovici, M. Todorovici, precum și de ambasadorul Iugoslaviei în U.R.S.S. D. Vidici, au părăsit cu iahtul „Jadranka" insula Brioni, pentru a-și continua călătoria prin Iugoslavia.

Iahtul rapid despică valurile mării Adriatice. Pe catarg fîlfîie drapelul de stat al Uniunii Sovietice. Iahtul este escortat de patru motonave de pază. Pitoreasca insulă pe care timp de două zile au avut loc tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Iugoslaviei a rămas în urmă; schimbul de păreri în problemele relațiilor dintre cele două țări s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă; membrii delegațiilor și consilierii lor s-au întîlnit în repetate rînduri.

Comentînd rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave, ziarul „Borba" scrie: „După cum reiese din comunicatul dat astăzi publicității, cea de a doua etapă a tratativelor sovieto-iugoslave s-a încheiat. A luat sfîrșit schimbul de păreri asupra situației internaționale și a perspectivelor relațiilor iugoslavo-sovietice. Acum este necesar ca aceste rezultate să fie rezumate într-un document comun sovieto-iugoslav. Lucrările în vederea elaborării acestui document au și început. Acest document urmează să fie dat publicității după întoarcerea delegației sovietice la Belgrad, din călătoria făcută în țară. Din comunicatul de astăzi reiese de asemenea că tratativele s-au desfășurat în mod normal, că a fost realizat un progres și că aceste tratative au fost foarte folositoare".

In orele libere, membrii delegației sovietice împreună cu președintele Tito au vizitat toate locurile interesante de pe insula Brioni. Mica insulă crestată de golfuri este un pitoresc parc natural: aici rătăcesc în voie cirezi de cerbi și capre sălbatice, iar fazanii se plimbă liniștiți chiar la marginea șoselelor. In trecut, pe insulă se afla o fortăreață și un palat și astăzi încă se văd pe malul unui golf îngust ruinele unor mari construcții din pietre calcaroase. La 30 mai pe vedeta „Podgorka" N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin au vizitat împreună cu I. Broz-Tito portul Pola și portul Rovinj pe litoralul Istriei.

In seara zilei de 30 mai a sosit pe insula Brioni un grup de corespondenți și fotoreporteri străini. Ei au vizitat insula împreună cu ziariștii și operatorii de cinematograf sovietici și iugoslavi care se aflau pe insulă. Iată-i pe corespondenți fotografiind vila care a fost pusă la dispoziția delegației sovietice. In acest moment se apropie de vilă o mașină deschisă, la volan se află președintele Tito. Din vilă ies N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, iau loc cu toții în mașină și pornesc pe drumurile umbrite ale insulei. Aparatele fotografice ale reporterilor țăcăne neîntrerupt.

In seara aceleași zile, președintele Tito a oferit în cinstea membrilor delegației guvernamentale sovietice și a celei iugoslave un dineu care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. Participanții la dineu au evocat episoade din timpul luptei popoarelor sovietic și iugoslav împotriva dușmanului comun — cotropitorii hitleriști. După dineu membrii delegației sovietice și ai celei iugoslave s-au îndreptat spre iahtul „Jadranka".

...De patru ore alunecă iahtul de-a lungul țărmurilor iugoslave. La stînga se ridică munți pietroși, în bătaia soarelui se înșiruie cătune, insulițe de livezi verzi care împodobesc stațiunile balneare de pe litoral. In salonul iahtului continuă schimbul de păreri între conducătorii sovietici și iugoslavi în problemele relațiilor dintre cele două țări.

Pe la ora 10 dimineața „Jadranka" sosește în portul Rijeka, un mare centru al industriei de construcții navale și de prelucrare a petrolului din Iugoslavia. Linii regulate pentru transportul de mărfuri și călători leagă Rijeka de porturile multor țări. In port, delegația sovietică și cea iugoslavă sînt întîmpinate de reprezentanții autorităților orășenești și de colectivul de muncitori și funcționari ai șantierului „3 mai" (în această zi a anului 1945 trupele armatei populare a Iugoslaviei au eliberat orașul Rijeka de ocupanții fasciști).

Directorul șantierului de construcții navale Iure Vukasovici, inginerul-șef Vladko Vinkler și președintele consiliului muncitoresc Vladimir Start, maistru la secția de forje, au dat explicații delegației guvernamentale sovietice în legătură cu munca șantierului, la care lucrează peste 3.000 de persoane. Peste tot, în cale și în ateliere, conducătorii sovietici și iugoslavi au fost salutați cordial de către muncitori.

Șantierul naval „3 Mai" este una din cele mai mari întreprinderi de construcții navale din Iugoslavia. Inainte de a părăsi Rijeka, hitleriștii au distrus-o în mod barbar. Au aruncat în aer calele și utilajul și au distrus digul. Muncitorii au trebuit să înceapă literalmente din nou construirea șantierului naval. Au depus o muncă cu adevărat eroică și încă în 1945 pe șantier s-a reînceput construirea de vase, iar în 1947 a fost lansat primul vas de după război, „Zagreb", cu un deplasament de 4.200 tone. In prezent, lîngă chei stau două vase de cîte 10.000 tone care au fost lansate acum „Drvar" și „Sibeiul" și care în curînd vor face parte din flota comercială iugoslavă. Pe cale se înalță masivul vas „Silvretta" care urmează să fie lansat peste trei zile. Acest vas, ca și alte două în curs de construire, sînt construite pe baza unei comenzi date de Elveția. S-a început de asemenea construirea unui vas pe baza unei comenzi dată de Anglia.

N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian s-au interesat îndeaproape de munca șantierului naval. In convorbirile cu specialiștii și muncitorii ei au discutat amănuntele tehnice și și-au împărtășit părerile bazate pe experiența constructiilor navale din Uniunea Sovietică. N. S. Hrușciov în special, a atras atenția asupra faptului că corpul vasului „Silvretta" este nituit și a arătat în ce măsură largă aplică în acest domeniu constructorii navali sovietici metoda sudurii. Constructorii navali iugoslavi au recunoscut că metoda sudurii este mai înaintată și avantajoasă dar au arătat că clienții elvețieni au preferat metoda nituirii.

Discuția s-a purtat de asemenea asupra termenelor de executare a comenzilor privind construirea de vase comerciale. Conducătorii șantierului au declarat că aceste termene sînt la nivelul șantierelor de construcții navale din Anglia.

In cursul convorbirilor a reieșit că în cazul unui mare număr de comenzi, capacitatea de producție a șantierului naval poate fi sporită de 1,5 ori fără investiții capitale suplimentare.

In încheierea convorbirii cu conducătorii șantierului, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au urat conducerii, inginerilor și muncitorilor noi succese în muncă.

Părăsind șantierul, membrii delegațiilor guvernamentale ale U.R.S.S. și Iugoslaviei au străbătut în mașini străzile orașului Rijeka pline de mii de locuitori și s-au îndreptat spre orașul Postojna — unul din centrele în plină dezvoltare ale Sloveniei. Autostrada străbate o regiune deluroasă și împădurită care în anii războiului a fost teatrul unor crîncene bătălii ale patrioților iugoslavi împotriva ocupanților fasciști. Un ziarist iugoslav care ne însoțea ne spunea: „Aici a luptat o divizie de-a noastră. Dar nu numai trupele regulate ale armatei populare de eliberare, ci și întreaga populație a luat parte la luptă. Vedeți această cale ferată? Nu trecea zi fără să sară în aer un tren hitlerist. Așa acționau partizanii".

Iată și Postojna, așezată pitoresc la poalele unor munți calcaroși abrupți. Aici, ca și pretutindeni, populația salută cu căldură pe oaspeți. Conducătorii Republicii Populare Slovenia întîmpină cu bucurie delegația guvernamentală sovietică și pe membrii delegației guvernamentale iugoslave. După dejun, membrii celor două delegații au vizitat vestitele grote cu stalactite de la Postojna, care se întind pe zeci de kilometri sub pămînt. Ei au intrat în peșteră cu trenul electric.

Te surprinde faptul că nu departe de intrare stalactitele s-au înegrit. Totul împrejur este acoperit de funingine. Insoțitorul nostru, fost ofițer în divizia 30 a armatei populare de eliberare a Iugoslaviei, ne spune următoarele: „In timpul războiului, hitleriștii au făcut aici un depozit de muniții. Ostașii noștri au pătruns aci și l-au aruncat în aer. Era păcat, firește să mînjești stalactitele însă nu se puteau lăsa munițiile fasciștilor..."

Trenul electric pătrunde tot mai adînc în grotele cu stalactite. In fața privirilor oaspeților se deschide priveliștea unui măreț șir de coloane stranii, dantele de piatră, fantastice flori de piatră luminate de lumină artificială. Rămîne în urmă zgomotul unui rîu subteran. Intr-una din uriașele săli subterane, care depășește ca dimensiuni Teatrul Mare din Moscova, se află orchestra simfonică a Teatrului de operă al Republicii Populare Slovenia. Sub conducerea dirijorului Samo Hubad, orchestra a interpretat în cinstea oaspeților lucrări ale compozitorilor iugoslavi. Rezonanța uluitoare a sălii subterane întărește impresia produsă de orchestră. La încheierea acestui concert neobișnuit, tovarășii Hrușciov, Bulganin și Mikoian au mulțumit cu căldură dirijorului și muzicienilor.

Călătoria continuă. Șirul de automobile șerpuiește acum pe drumurile Sloveniei. Aspectul satelor și orașelor se schimbă întrucîtva. Acoperișurile de țiglă ale clădirilor au început să fie ascuțite. Pe ogoare se văd uscătorii pentru snopi, acoperite cu țiglă. Intr-o vale înverzită șerpuiește rîul Liublianka. In stînga se zăresc vîrfurile albe ale Alpilor Iulieni. Iată și capitala Sloveniei — orașul Liubliana — centrul administrativ și industrial al Republicii. Străzile înverzite ale Liublianei sînt pavoazate cu steagurile purpurii ale U.R.S.S. și cu steagurile albastru, alb și roșu cu o stea roșie ale Iugoslaviei. De-a lungul străzilor sînt înșiruiți mii de cetățeni veniți să salute pe conducătorii sovietici și iugoslavi. Delegațiile trec pe lîngă marea așezare muncitorească a uzinei Litostroi.

Din nou în stînga și în dreapta se văd sate și orașe, pretutindeni străzile sînt pline de oameni. Străzile centrului industrial Kranj, care se întinde de-a lungul malurilor vijeliosului rîu Sava, sînt deosebit de animate. Aci există fabrica de aparate de radio și de telefoane „Iskra", o fabrică de anvelope, o fabrică de textile și una de încălțăminte, și alte întreprinderi. Nu prea departe de aici, la confluența rîurilor Sora și Sava, se înalță clădirea unei hidrocentrale intrată de curînd în funcțiune. Lanțurile munților se înalță tot mai sus. Iată cel mai înalt dintre ele, muntele Trehglav cu vîrful înzăpezit. In văile munților înverzesc cîmpii și crînguri, țăranii termină primul cosit al fînului și așează cu grijă iarba cosită pe țăpușe. La vederea automobilelor ei lasă lucrul și se grăbesc să vină la șosea pentru a întîmpina oaspeții: vestea că delegația sovietică face acum o călătorie prin Iugoslavia s-a răspîndit pretutindeni.

In seara zilei de 31 mai, delegația guvernamentală a U.R.S.S. și membrii delegației guvernamentale iugoslave au sosit în orașul Bled. Aci, pe malul frumosului lac de munte membrii celor două delegații își vor petrece noaptea pentru a-și continua a doua zi dimineața călătoria prin țară, pentru a cunoaște viața acesteia.

(Articol apărut în ziarul „PRAVDA" nr. 152 (13.450) din 1 iunie 1955).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60 10. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66 91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".